

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 8 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (8 coroane).

Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Învitare de abonament.

Cu 30 Iunie v. 1897 a încetat abonamentul la „Foaia Poporului” pe jumătatea dintâi a anului acestuia. Onorații cetitori, care au plătit abonamentul numai pe o jumătate de an, sunt rugați să-i reînnoi până la 30 Iunie c. v., ca să nu fim siliți să inceta cu trimiterea foii.

„Foaia Poporului” va fi și în viitor, ceea ce a fost în trecut, luptătoare pentru căștigarea drepturilor naționale, apărătoare a drepturilor poporului român și o povătuioare sinceră a terenului și oamenilor dela sate în afaceri de politică națională, economie, literatură etc. Ea va fi ca și până acum, ilustrată și prețul va fi același și adecă.

Pentru Austro-Ungaria.

Pe un an întreg 3 fl. (6 coroane).
 Pe o jum. de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).

Pentru România.

Pe un an întreg 15 lei
 Pe o jumătate de an 7 lei 50 bani.

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termin, decât dela mijlocul anului (1 Iulie) pe un jumătate de an, sau pe un an. Onoraților cetitori, care au fost abonați numai pe jumătate de an, le trimitem deodată cu foia și mandatul postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu numărul sub care primesc foia, scris gata pe cupon, așa că trimițătorul nu are decât să scrie numele seu și cifrele la locurile cuvenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul la postă.

Abonanții noi sunt rugați să scrie numele lor și al comunei foarte curat și cert, însemnând postă din urmă.

Deschizând deci nou abonament la „Foaia Poporului” rugăm pe toți prietenii și sprințitorii nostri și ai causei naționale, să nu ne lipsească de pretiosul lor sprinț și să-lătească foia în cercul cunoștințelor lor. Noi vom strădui să le da, ca și în trecut, o foie bună, folositoare și cu frumoase ilustrații.

Administrația
„Foaia Poporului”.

FOIȚĂ.

Floarea-soarelui.

— Legendă —

de

Stefan Cacovean.

(Urmare.)

V.

Eată, frate frățioare

Că 'n grădină la răcoare

În apus de mândru soare,

Eșind bunul, blandul tată

Cu Ilina dalba fată

Într'a serii desfătare

Pe cărări la preumblare,

Fata cea mai mijlocie

Cu cea mare 'ntr'o chilie

Colo 'n fundul de palat

Amândouă țineau sfat.

Surioara cea mai mare

Astfel zise cu 'ntristare:

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15.) — Telefon nr. 14.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Să-i cunoaștem.

Stăpânitorii nostri vreau în multe lucruri să fie săriți și să înșătoșeze în ochii lumii lucrurile altfel, decum în adevăr le fac. Este sătul de noi toți, că de 30 de ani, de când Maghiarii au ajuns stăpâni pe această țeară, toate guvernele, ce s-au perențat, nu numai că nu ne-au fost binevoitoare, dar' ne-a fost și ne sunt și azi, dușmane. Și nu numai pe terenul politic ne-au prigonit și ne prigonesc, întemeitând și pedepsind cu amende grele pe acei vrednici bărbați de ai nostri, cari și-au ridicat vocea întru apărarea drepturilor poporului român, ci prigonesc și așezămintele noastre de cultură și economie. Cine nu știe, că gimnaziile și alte școale ale noastre, înșoțirile culturale și economice, băncile și a. susținute din sudoarea noastră, sunt spine în ochii guvernului și ai slujbașilor lui?

Ar trebui să scriem cărți întrigi, dacă am vră să înșirăm toate șicanele, prigoniile și loviturile, la cari sunt expuse așezămintele noastre din partea celor dela putere. E lucru cunoscut, cătă greutate întimpină față de guvern acei fruntași ai nostri, în rândul dintâi Prelații și consistoarele, cari sunt puși în fruntea celor mai însemnante așezăminte de cultură. Guvernul și slujbașii lui ar dori în tot minutul să închidă școale de-ale noastre și alte așezăminte, sau să puie mâna pe ele, ca să le maghiarizeze.

— „Fiică mândră de 'mpérat
 Asta nu-i lucru curat!
 „Noi știam, că ea-i perită,
 „Să vezi eară că-i sosită
 „Aducând-o până acasă
 „Bore 'n leagăn de mătasă.
 „Săpoi noi ne-am fost jurat
 „Să-i aducem de bărbat
 „Smeu urit și necurat,
 „Să dușmanul de noroc
 „Ca să-i bată de noi joc,
 „I-a adus, soro, pe Soare
 „Cu menire călătoare
 „Să suit-o 'n sus la sine
 „În palatul cel cu zine“.

— „A suit-o, dragă sor,
 „Dar' așa s'o mai cobor
 „Să-i plângă lumea de dor;
 „Să te uiți numai la mine,
 „Cand ne-om despărți noi mâne.“

Așa vorbe cu năcaz
 Grăiu fetele ca azi;
 Ear că mâne 'n prânzul mare,

Cu toate acestea, cum vorbesc ei? Prin foi, în adunări și chiar și în dietă ne spun mereu, că ei nu sunt dușmanii așezămintelor noastre, că ei nu le prigonesc și numai una cer, ca în școale și înșoțiri să nu facem politică. Aceasta ne-o spun fruntașii lor și aceasta ne-o repetează ori-care Ungur, dacă stăm de vorbă cu el în privința aceasta. Ungurii o spun din pricina, că să ne amăgească pe noi de-o parte, iar' de altă parte, ca prin aceasta să-și ascundă în față Europei culme faptele răutăcioase și prigonoare, de cari le este rușine. Căci mare rușine este azi, în mijlocul Europei, a prigoni cultura unui popor și a-i pune pedeci înaintării, cum fac Ungurii cu noi.

Faptele precum am amintit dau de minciună cele-ce zic Maghiarii, dar' afară de aceasta sunt momente, în cari ei își uită atânu adevărul și își mărturisesc pe față simțimintele. Aceasta să intemplă cu deosebire atunci, când noi facem căte un pas nou pe calea înaintării și ei văd, că nu ne pot impiedeca.

O astfel de mărturisire s'a făcut săptămâna trecută în foia maghiară „Házánk”. Năcăjiți, că Români din Nădlac și giur înțemeiază o bancă românească, eată ce scriu cei dela foia aceasta:

„Nici schimbările politice din țeară n'au fost în stare a contesti mișările de naționalitate și nici oprirea lucrării comitetului național român n'a stîrbit germanele agitațiunilor. Din Arad ni-se scrie, că agitația de naționalitate s'a pus acum pe terenul lucrării cu

Fiind gata de plecare
 La bărbatu-i fiecare,
 Împératul eșia 'n frunte
 Coborind scările 'n curte,
 După el mândre'e-i fete
 Cu frumoase lucii plete,
 Trei ca trei frumoase flori
 Coborau de susuori;
 Dar' surora mijlocie, —
 Pomenirea neagră-i fle! —
 De Ilina să lipia
 Si 'n ureche ti șoptia
 De 'mpératul n'auzia,
 Si din graiu așa-i grăia:
 — „Alelei, soro Ilină,
 „Dulce-a ochilor lumină! —
 De când tu 'mi-ai povestit
 „Cât de rău si nimerit
 „Cu bătutul de mărit,
 „Pentru slabul tău noroc
 „Nu 'mi-e inima la loc!
 „Să ai casă și bărbat,
 „Si să dormi cu el în pat,
 „Si să nu'l poți vedè 'n față

bani. Cu sprijinul „Albinei” și al „Victoriei” dela Arad s-a întemeiat în Nădlac o bancă românească, cu un capital de 100,000 fl. Că aceasta nu s-a făcut pentru vre-o trebuință, ci a făcut-o agitația, care lucra pe sub ascuns, ne-o dovedește și imprejurarea, că în Nădlac sunt două bănci. Mișcarea, care are de scop înmulțirea băncilor române, pornește din Ardeal și pe Alföld — durere — are îsbânde însemnate“.

Adeca cu alte vorbe dacă noi întemeiam undeva o însoțire sau o bancă românească, care n'are nimic cu politica, facem agitație, și încă agitație „pe sub ascuns“! Prin urmare băncile și așezămintele noastre sunt cuiburi de agitație și trebuie prigonite și nimicite.

Eată, nu vorbele amăgitoare, cari au de scop să ascundă adevărul, ci vorbe scăpate în momente de mănie, cum sunt și cele de mai sus din „Hazánk” și cari stau în conglăsuire cu faptele, ne arată adevărata simțiri și porniri ale stăpânitorilor nostri și ne fac să-i cunoaștem tot mai bine!

Ear' cunoscându-i astfel, datorința noastră este a lucra cu puteri indoite, ca să ferim așezămintele noastre de nimicirea, cu care sunt amenințate din partea lor.

Premiu pentru abonanți.

Redacția „Foil Poporului” văzând că gustul de citit crește tot mai mult și în chip îmbucurător la poporul nostru, a hotărât să dea abonanților foii un frumos premiu literar.

Premiul va fi: o colecție sau adunare de poesii populare și nationale, împodobită cu portretele mai multor poeți de ai nostri.

Premiul se va da în cinste la toți abonanții foii din jumătatea a doua de an, și dacă n'au fost abonați mai înainte.

Cine deci voește să capete în cinste un frumos premiu, să se grăbească a abona „Foaia Poporului”.

„Căt e lumea în viață,
„Unde s'a mai pomenit?
„Unde s'a mai auzit?
„Dar, Ilinio, puiul meu,
„Știi tu cum am gândit eu,
„Car putea fi raiu de bine
„Între soțul tău și tine?
„La iubitul tău bărbat,
„Până nu se fi înturnat
„De cu seară la palat,
„Să-i ascunzi sfund sub pat
„Într-o curcubetă groasă
„O lumină vederoasă.
„Când frumosul tău iubit
„Colea seara 'n amurgit
„Se va 'ntoarce ear' în vale
„La palaturile sale,
„Luminăriile 'n cetate
„Se vor stinge nesuflare,
„Numai cea acoperită
„De sub pat va fi scutită.
„Când iubitul lângă tine
„Va durmi noaptea mai bine,
„D'ingă el te scoală lin

Cuvînt regesc. Știm ce îngrijire și durere a cuprins pe toți Români, când prințul moștenitor al României a fost lovit de o boală grea, și am văzut, că în momentele de primejdie, cum și-a arătat întreaga Românie iubirea și alipirea sa față de augustul bolnav și de întreaga familie regală. Frumoase semne de legătură și ținere la olaltă între popor și domnitor! Dragostei și iubirii împrumutate i-a pus acum o frumoasă cunună M. Sa regele Carol prin un manifest, publicat în „Monitorul Oficial” și adresat poporului român. Acest manifest este un adevărat cuvînt regesc, care atinge toate inimile românești, deșteptând frumoase nădejdi pentru viitorul neamului nostru.

În manifest regelui Carol, constatănd semnele de iubire și îngrijire, când gândurile se întunecau de amenințarea, că o muncă neîntreruptă de peste o jumătate de veac putea fi atât de greu încercată și amintind, că științei și hârnicii mediciilor țărei este a să mulțumi, că prințul este pe calea însănătoșerii, zice:

„Adâncă și nemărginită este recunoștința, ce umple sufletul meu, al reginei și al principesei Maria pentru aceste duioase și nenumărate mărturii de iubire: ele au stabilit între țeară și tron legături nouă și neperitoare. Cu totii eșim din această încercare întăriți, țeară mai încrezătoare în viitor, ear' eu mai mândru pe poporul meu, care în aceste zile de desnădăjduire mi-a răsplătit munca întregiei mele vieți. Precum ne-au fost întrunate gândurile, asemenea ne întrunim acum rugile noastre, înălțându-le către Pronia cerească într'un avînt de recunoștință pentru deplina însănătoșare a principelui moștenitor.

„Ear' eu, pătruns până în adâncul sufletului meu de o nesfîrșită gratitudine, nu voi inceta nici o zi de a chema binecuvântările cerului asupra scumpei noastre Români și mult iubitului meu popor.

Castelul Peleș, 8 Iulie 1897.

Carol.

Adunarea „Asociaționii transilvane”. Asociaționea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român își va ține anul acesta adunarea generală la Mediaș. Comitetul a convocat aici adunarea pe zilele de 27 și 28 August n. c. În aceste zile se vor ține două ședințe, cu un program variat. Între punctele programului sunt puse la desbatere și afacerea cu schimbarea statutelor și întregirea comitetului central.

„Ia lumina cea arzin'
„Si la flacără-i senină
„Dorul feței lui ță-alină;
„Căci în lume cine-a dat,
„Cine-a menit și-a lăsat
„Copiliță cu bărbat
„N'a lăsat de flori de măr
„La fecioare mândrul păr,
„Nici voinicilor cu gene
„Doi ochi negri și sprîncene”.

Cu de astfel de cuvinte
Pe copila fără minte
Din părini tot desmerdată
Si de lume nemâncată
Sora-i mare și vicleană,
Sora-i inimă tirană,
Cu glas dulce și subțire
O luă curând din fire,
Si din câte-o învățase
Soră-sa, nimic nu lasă
Ajungând la ea acasă.

(Va urma).

Afară de ședințe se vor face în zilele amintite frumoase sărbări românești în Mediaș, precum concert, banchet, bal, excursiuni etc.

Ar fi de dorit, ca la adunare și sărbări să ia parte nu numai inteligență, ci și țărani mai cu seamă cei din părțile Mediașului. Țărani au să stie, că la o astfel de adunare căștigă multe și folositoare învățături. În privința aceasta preoții, învățătorii și alți fruntași din comune au să arete și să tălmăcească poporului scopurile și însemnatatea adunărilor „Asociaționii transilvane”, îndemnându-i să luă parte în număr cât mai mare.

Pentru steagul unguresc. Cu prilegioriile mileniului din anul trecut a făcut și patrioticul învățător din Luncavița (comit. Caraș-Severin) o festivitate școlară; și pentru a atrage luarea aminte a locuitorilor din comună asupra acestui lucru a pus pe școală un steag unguresc. Locuitorii români din Luncavița s-au indignat însă văzând steagul unguresc pe școala lor, și au cerut dela primar să delăture steagul. Steagul s'a delăturat, dar totodată s'a făcut și aretare criminală contra mai multor locuitori pentru agitare și siluirea organelor publice. Tribunalul din Caransebeș, după ascultarea unei aprige vorbiri de apărare a advocatului Coriolan Brediceanu, i-a achitat însă pe toți, constatănd, că nu este agitație la mijloc; ear sentența aceasta a întărit-o atât tabla regească din Timișoara cât și Curia, declarând că oamenii și-au arătat numai antipatia față de naționalitatea maghiardă, dar agitație ori siluire asupra organelor publice n'au făcut.

Aceasta — mirare — este o judecată cum să cade, căci prin ea se constată, că antipatia sau neîubirea nu se poate pedepsi.

Procesul Românilor din Săvărsin.

Cetitorii nostri știu, că mai mulți țărani din Săvărsin (comit. Arad) au fost judecați, pentru că au scos felinarele, pe cari le așezase în comună lor notarul în conțelegeră cu protopreitorul, fără a fi cerut învoirea comunei. Zilele trecute a adus judecată și tabla regească din Oradea-mare, la unii ridicând, la alții scărițând pedeapsa, astfel, că dintre cei 41 de țărani, condamnați din partea trib. din Arad la căte 14 zile închisoare, acum 21 au căte 8 zile, 6 căte 2 zile, 12 căte 14 zile, ear' 2 căte 26 zile închisoare. Acești din urmă sunt Arsenie

Ioan Buteanu.

Schită biografică *)

Anul 1848 a scos la iveau și în sinul poporului nostru, care gema în robie, un șir de bărbați, cari în acele vremi critice au fost în stare să-l apropie, conduși de entuziasmul lor pentru libertatea poporului, de limanul libertății. Luptele lor trebuie să ne umple cu o admirăriune cu atât mai mare, cu cât știut este ce pedezi uriașe să pună desvoltării Românilor înainte de 48, mai cu seamă după ce dușmanii noștri seculari băgară de seamă, că și Români încep să dea semne de deșteptare națională. Ideea unirii Transilvaniei, care prin anii 20 ai acestui veac nu le făcea spargere de cap Maghiarilor și maghiarisaților din Ardeal, începusă să prindă rădăcini între ei, cu toată opoziția, ce o făceau unele familii de maghiari, de teamă,

*) Puținele date biografice despre Ioan Buteanu se adă risipite prin „Transilvania”, „Părți alese de G. Barițiu”, „Memorile lui Moldovan etc.”

Tripa și George Lupu și tabla pentru aceea le-a ridicat pedeapsa, pentru că »ei au făcut mai mare gură«.

Auziți judecată! Pentru că cineva își cere dreptul și protestează împotriva volnicilor deregătorilor, adică »face gură«, e vrednic de-a fi pedepsit!

Floricele din dieta maghiară.

Când câte un patriot vrea să atragă luarea aminte asupra sa în dietă și să fie aprobat de »părinții patriei«, n'are decât să injure pe naționalități sau pe câte un bărbat, vrednic de al acestora și isbânda e deplină. Aceasta s'a întemplat de nou acum de curând în dietă. »Măria-să« deputatul Lakatos Miklos a zis între altele următoarele:

... Acolo e apoi o altă linie de negru galbin, care trece dela 1867—1897 prin preliminarele de spese ale bugetului ministrului president, și linia aceea e, că conducătorii Muscanilor, Hurban, Axente Sever, și alți asemenea trădători de patrie, cari au fugit de sub furci, capătă pensiune, pe când cei ce au apărăt patria umblă acum cu cărje de cernitori...

Ști că e frumos! Asta va să zică a fi deputat în dieta maghiară! Să înțelege, că un murmur de aprobări a fost răsplata bravului deputat. Dar! oare nu are dreptate ziarul »Frankfurter Zeitung«, care vorbind zilele acestea despre dieta maghiară, a zis umătoarele: astfel de dietă e mai rea ca o cărcimă.

Congresul sârbesc.

Congresul bisericii sârbești, care s'a întrunit la Carlovăț în 11 Iulie c., a fost suspendat în 27 Iulie c. prin comisarul regesc, baronul Nicolici.

Priina suspendării sau opririi ședințelor congresului este, că majoritatea deputaților n'au voit să se supună neîntemeiatelor cereri ale guvernului unguresc. Bánffy a voit să-și bagă și aici prea afund nasul, dar i-se dă peste el, căci deputații Sârbi se poartă foarte bine, apărând cu bărbătie biserica lor națională.

Știm, că la început ei au protestat împotriva vorbirii ungurești a comisarului, ceea-ce

că nu vor putea ajunge într'o Ungarie unită cu Ardealul, la masa slujbelor celor grase, pe cari puseseră mâna la noi.

Dintre puținii Români liberi de prin comitate era o parte buniciă pe calea, pe care umblaseră mulți din antecesorii lor: se maghiarisau, fie, că ocupau slujbe, fie prin căsătorie cu Unguroaice.

Cu tot disprețul, ce-l întimpinău Români în școale și viață socială, cu toate pedecele, de cari dădeau voind să afirme de Români chiar și în familiile lor, am avut o ceată de bărbați, care cu o tenacitate, adeverat românească tineau la poporul lor asuprit. Oamenii aceștia au format generația din 1848.

Ioan Buteanu a fost unul dintre ei. Născut dintr'o familie de nobili armaliști ai Cetății-de-peatră, a fost dat la un gimnasiu catolic.

Într-o oară de istorie explică profesorul de istorie cu mai mult foc ca de obicei o parte din istoria veche a Romanilor. Cu față roșită de emoție, cu ochi aprinși se

le este spre laudă. Tot asemenea și-au apărăt și mai departe drepturile.

Congresul are drept să-și facă el ordinea de zi, adică rândul lucrărilor. Comisiunea aleasă spre acest scop a propus și congresul să învoit, ca obiectele de desbatere să se împartă după felul lor în administrative (de ordinul) și legislative și să se desbată mai nainte cele dintâi și apoi numai cele din urmă; între aceste din urmă este și proiectul de statut pentru organizarea lăuntrică a bisericii.

Harnicul baron Jivcovici a adăus, că congresul să aleagă o comisie de 20, care să facă o planșoare către Domnitor, arătând toate vătămările, ce a suferit biserică națională sârbească și autonomia ei din partea guvernelor ungurești, dela 1868 încoace. Propunerea s'a primit cu înșufletire și s'a ales comisia de 20.

Aceste au supărăt mult pe Bánffy și el a hotărît să le puiă capăt. De aceea baronul Nicolici, la porunca guvernului, a declarat în ședința de Luni, că nu recunoaște hotărîrile înșirate mai sus și provoacă congresul să desbată mai nainte de toate proiectul de statut.

După declarația aceasta membrii congresului s'a sfătuin un cias și apoi au făcut prin graiul baronului Jivcovici o propunere, subscrisă de 61 de deputați, în care să arătă, că congresul are drept a-și statori ordinea de zi și, întemeându-se în privința aceasta pe lege și pe dreptul seu și pe lângă aceasta pe lipsa unei grabnice de legări a afacerilor administrative bisericești, cari de ani de zile așteaptă să fie deslegate, declară, că nu poate urma celor pretinse de comisier, fără ca prin purcederea aceasta să se săvârsească supunerea datorită Maiestății Sale. Propunerea a fost primita cu tunete de aplause și a fost împărtășită în serii comisarului.

În urma acestora comisarul, la îndrumările primite dela guvern, a opriț întrarea mai departe a congresului, până ce nu va primi hotărîrea Maiestății Sale, privitoare la congres. Aceasta hotărîre se așteaptă pe săptămâna viitoare.

Deputații Sârbi vor face un memorandum la Maiestatea Sa și o proclamație la alegători, la poporul sârbesc. Să crede, că congresul să va amâna pe timp nehotărît.

Ori-ce va fi, una să vede, că Sârbi s'a purtat brav, dând a înțelege guvernului, că ori-ce va face, ei de drepturile lor nu abzic.

ridică un elev în bancă și privește la profesorul lui. Mirat il întrebă, ce voește. Confus gângăvește băiatul:

„Mai sunt următori de ai acelor Români?“

„Mai sunteți voi Români“, răspunde profesorul, plecând capul.

Episodul acesta a fost hotăritor în viața lui Buteanu. Mamă-sa și murise și tatăl său contractase o a doua căsătorie cu o Maghiară.

Întors acasă, tinerul avea lupte zilnice cu mamă-sa, căci în mândria sa de coboritor din neamul roman nu mai voia să stea de Maghiari, cerând cu insistență, să-l trimite la o școală românească. Ca să-l cureze de „boala românilor“, cum zicea mamă-sa, înduplecă pe tatăl său, care era sub absoluta ei stăpânire, să-l trimite la studii în Croația, unde nu mai avea prilej să audă nici vorbindu-se de Români, necum vorbă românească.

Petrecerea lui în Croația a contribuit insă și mai mult la întărirea simțemintelor lui românești. Croați, cari cunoșteau în

DIN LUME.

Încheierea păcii.

Cea mai însemnată veste din lumea mare este, că în sfîrșit să va încheia pacea între Turcia și Grecia. Îscăderei ei să așteaptă în zilele aceste. După multă trăganare Turcia a fost silită să urmeze voinței puterilor și se abzică de Tesalia. Contractul de pace are cinci puncte, între cari cele mai însemnante sunt: Turcia va primi un mic ținut din Tesalia, cam 50 de mile pătrate, cu câteva comune locuite de Români-macedoneni, ear' cheltuelile de răsboiu vor fi statorite în patru milioane și jumătate de funți, (cam 45 milioane fl.)

Turcia va trebui să-și scoată oastea din Tesalia, însă numai după ce să vor plăti cheltuelile de răsboiu sau dacă se va chizești plătirea lor. Aceasta va da de mari greutăți, de oare ce Grecia se află în mare lipsă de bani și se va putea face numai cu ajutorul puterilor europene.

Din Creta.

În Creta, lucrurile eară merg spre rău. Mici ciocniri sunt și acum între Turci și creștini, ceea-ce ne arată, că liniștea nu-i statornicită. Bașbozucii au atacat pe creștini în două locuri, omorind și jefuind. Turcii cer dela Sultanul trupe nouă, ear' creștinii au cerut dela admirali puterilor europene, ca și trupele turcești, cari sunt, să fie scoase din Creta.

Sultanul a denumit de nou comandant al trupelor turcești din Creta pe Djevad-Paşa, care a și sosit în Canea. Admirali puterilor însă nu-l recunosc de comandant al insulei și au declarat, că venirea lui nu va împedeca pe puteri de a introduce constituția în Creta, a cărei afacere însă de o camdată stă baltă.

curând, că sub masca înșelătoare a libertății individuale, Maghiarii vor să introducă o nouă iobagie, pe cea națională, începură o aprigă luptă în jurnale și întruniri împotriva ideilor lui Kossuth și a clichei lui. A fost cu neputință pentru Buteanu să nu facă asemănări între cele experiente în Croația și starea poporului lui.

Cu prilejul unei astfel de întuniri Buteanu să de doi clerici. Vorbind de întunire și exprimă părerea lui de rău, că Români n'au nicări un centru, din care să poată porni și ei lupta contra inamicului. „Cum să nu!“ i-se răspunse, „aveți Blajul în Transilvania, de unde poate ești ceva“. Singurul gând al lui Buteanu era acum să meargă la Blaj și să provoace pe cei de acolo la luptă. Trebuie să Bănatul dela preot la preot, cu grija în spate, că il vor primi rău în Blaj pe el, Românu, care nu știa românește, ajunse acolo.

(Va urma.)

V. Lazar.

FOAIA POPORULUI

Vieata și faptele

lui

Stefan Vodă

cel mare și bun, domnul Moldovei

1457—1504

de George Cătană, învățător.

(Urmare.)

Înainte de a să începe luptă, Stefan rîndu-l de se făcă o sfântă liturgie asupra oastei apoi el marele viteaz, țină o vorbire însuflare către ostașii sei, îmbărbătându-i să lupte cu vitejie spre a-și scăpa țeara de robie; și cuvintele sale avură atâtă putere, încât toți cu o gură strigă: «La luptă înainte, să sdrambim pe vrăjmaș».

Chiar atunci să revărsa de ziua, Marti în 10 Ianuarie 1475, după alții în 17 Ianuarie 1475, când apoi să începă această luptă grozavă, care face mândrie tuturor Românilor?

Dumnezeu ascultă glasul creștinilor și le veni întrajutor, căci se puse o negură atât de deasă și întunecoasă, încât nu se vedea om pe om. Atunci de odată să auziră din mai multe părți ale pădurei glasuri de trâmbiți și buciume — semnul de răsboi. Turcii cred, că acolo este Stefan, și se reped cu furie nespusă spre pădurea, de unde veniau glasurile de trimbiți. Fiind negură mare, ei dău unii preste alții și aleargă ca turbați. Călărimea și tunurile abia porniseră înainte, pedeștrășii tăiau groaznic copacii, ca să deschidă drumul, când eată că marele Stefan cu oastea întocmită în rînd de bătaie cade asupra lor și îi lovește dela spate. Tunurile așezate pe dealuri varsă foc în carne vie. Turcii se cred încunjurați și stau înmărmuriți neștiind încotro să apuce. Ei nu-și puteau întocmi niște oastea; tunurile nu le puteau folosi, se începe un măcel înfricoșat. Turcii se omoară unii pe alții, cad dimpreună cu caii, să restoarnă, să innămolesc în mocirlă, alții să îneacă în rîu, sbeară, să vaită, săngele curge, pier sărmanii cu miile. Lupta fu una din cele mai groaznice și țină două zile și două nopți; dar Turcii din cauza numărului lor cel mare tot mai resistă. În fine Joi (12 Ianuarie) Stefan cu sabia în mână se hotără să dea lovitura cea din urmă. El în mijlocul luptei încuragează pe ostași și luptă voinicește. Atunci Turcii ne mai putând resista bravilor Moldoveni o iau la fugă. Români să iau după ei și îi măcelăresc cumplit. Puțini căți scăpară cu fuga prin păduri și prin calea Rahovei sunt loviți de nou de armata lui Stefan și goniți până la Siret și Ionășești. Unii Turci în fuga lor treceră rîul, ear locul de trece să numit de atunci până astăzi «Vadul Turcilor». Alte cete de Turci fură gonite earashi până la Dunăre și

astfel Stefan scoase pe Turci cu desevirșire din Moldova. În această luptă mare au căzut în mâinile lui Stefan mai mult de o sută de steaguri, o mulțime de pași turcești (pentru unii pași mai mari Sultanul oferă lui Stefan până la 80.000 galbeni de cap) și mulți Turci robă; apoi însuși fiul Sultanului cu toată provisuirea și munițiunea Turcilor căzu în mâinile Moldovenilor. Numărul Turcilor, ce perise decând intrase în Moldova, să urca la aproape o sută de mii.

Astfel întreaga armată a lui Soliman prin eroismul și vitezia lui Stefan și a ostașilor sei fă nimicită.

Un scriitor turc descriind această luptă zice: »cea mai mare parte din armata turcă au perit din cauza afurisitului aceluia de Domn al Moldovii, care întreceea chiar pe dracul în vicenie și în răutate«. Ear' istoricul Dlugos plin de însuflare scrie: »O ce bărbat admirabil! El nu este mai pe jos decât au fost eroii din vechime, cu cari atâtă ne fălim și care în timpul nostru atât de mare a înfruntat trufia Turcilor, că putem zice că Stefan este cel dințăiu dintre toți principii căți sunt pe lume! După judecata mea el este foarte vrednic să î-se încredințeze guvernul lumiei întregi, și mai ales comanda oștirilor creștine împotriva pagânilor! Lui să î-se încredințeze toți creștinii până când suveranii lor își pun vieata în moliciune și desmerdări sau în lupte între dinșii«.

(Va urma.)

SCRISORI.

Tinerime harnică.

Iacobeni, (pe Hărtibagiu) 20 Iulie n. 1897.

Onorată Redacție!

Tot începutul e greu, însă sfârșitul laudă începutul.

La propunerea unor tineri din comuna noastră, s'a aranjat în zilele de 2 și 3 Iunie a. -c., adecă a doaua și a treia zi de Rusalii o petrecere cu joc în localitatea școalei noastre. Petrecerea a fost mai mult locală și a decurs în ordine.

Pe când la început erau temeri, că nu se va pute ajunge scopul, totuși bunul Dumnezeu a voit, ca petrecerea noastră să ajungă la un bun sfârșit. Pe lângă că s'a plătit muzicanților suma de 8 fl., pentru care au contribuit fiecare ficolor cu câte 80 cr., ear' fetele cu câte 50 cr., au mai incuris suprasolviri dela ficolori și fetelor, precum și dela căsătoriți precum urmează:

a) Dela ficolori: Ioan Crăciun 1 fl., Ilie Bunea, învățător, 50 cr., Ioan Stănuț 50 cr., Ioan Mesaroș 50 cr., Manoil Toduc 50 cr., George Mesaroș 40 cr., Manoil Sas 30 cr., Ioan Cornelie Crăciun 30 cr., Ilie Toduc 35 cr., Toader Pitici 30 cr., Nicolae Giurgiu 30 cr., George Drăgan 20 cr., Valeriu Oancea 10 cr., Erofeiu Stănuț 10 cr., Pavel Cozac 10 cr., Simeon Daca 10 cr.

b) Dela fetelor: Maria Sbârcea, Istina Sbârcea, Fenvronia Oțetea, Maria Buzea, Ana

Stănuț, Maria Lațcu, Veronica Braniște, Istina Braniște, Sofia Mesaroș, Zenia Cozac și Rebeca Lațcu căte 5 cr.

c) Dela căsătoriți și alte persoane: Nicolae Lascu, epitet cu soția 50 cr., Teofil Sas, învățător cu soția 50 cr., George Rădu, economist cu soția 50 cr., Ioan Răboșan 10 cr., Kovács Ignácz, zidar, 30 cr., Szélesi József, zidar, 30 cr., cari bani adăugându-se la olaltă sau sumă de 8 fl., mai adăugându-se restul banilor rămași dela petrecere în sumă de 7 fl. 90 cr., cari adăugându-se la olaltă sau sumă totală de 15 fl. 90 cr., cari bani s'au întrebănat după cum vom vedea mai la vale pentru următoarele lucruri folosite pentru cari tinerimea de mult și-a exprimat dorința a le vedea realizate și cari s'au și realizat.

Văzând că în mai multe comune tinerimea noastră română s'a adunat în jurul oamenilor mai cultivați, precum preoți și învățători, pentru a auda dela dinșii povești practice folosite pentru viață, și și în comuna noastră Iacobeni s'a organizat tinerimea pentru cercetarea mai regulată a bisericei și a școalei pentru a se introduce în canticile liturgie, precum și în cetire, scriere geografie, și pentru aceea s'a ales de președinte (tată al ficolorilor și fetelor), vrednicul locitor din comuna noastră și totodată epitet primar Nicolae Lațcu, ear' de vicepreședinte tinerii Ioan Crăciun și Ioan Stănuț.

Chemându-se întreagă tinerimea înaintea comitetului parochial, s'au legat cu toții și și-au dat cuvențul lor de onoare, că vor cerceta regulat biserica și școala în toată Dumineca și sărbătoarea dela 12—2 ore, când apoi trăgându-se clopoțele, să meargă cu toții în ordine exemplară sub conducerea învățătorului sau a președintelui lor, ear' după terminarea vecerniei li-se dă văză a petrecerei unii cu alții prin povești, glume și cântări. S'au obligat totodată, că vor fi totdeauna supuși și la eventualele pedepse banale, cari ar urma după necercetarea regulată a bisericei și școalei, din partea unuia sau altuia dințre adulți.

Tinerimea noastră dorind a avea o foaie proprie, care să o poată ceta fiecare dintr-oșii pentru de a ști tot mai bine și a audii dintr-oșa știrile din poporul nostru, a hotărât cu unanimitate, că să aboneze „Foaia Poporului“, pe jumătatea a două a anului curent, din care am și primit până acum 3 numeri. Cu drag așteptăm ca să vie Dumineca, ca să o putem ceta. S'a propus, ca foaia să vină pe numele tatălui ficolorilor, respective a președintelui. Foaia s'a abonat din restul banilor rămași dela petrecere, și ne bucură foarte mult și nu o vom părăsi nici în viitor.

Simțindu-se mai departe lipsa unei locuri la biserică noastră, cu bun înțeles s'a procurat și aceea, și în ziua de Sf. Petru s'a sunat pentru prima-dată. Toaca aceasta pentru carea s'a spesat 14 fl. 30 cr., e o podoabă în comună noastră, prin sunetul ei cel plăcut, care îl produce.

Deo bunul Dumnezeu, ca să se întărescă inimile tinerimii noastre tot mai mult pe calea apucări și le promitem, că noi ca învățători le vom sta totdeauna întrajutor cu puterile ce le avem și zic să deo Dumnezeu că să-și afle mulți următori, căci noi ne vom da silință a fi totdeauna ca sluga aceea, care cu un talent a câștigat cinci talanți, și niciodând nu ne vom asemena cu sluga lenș, care a ascuns în pământ talentul Duii seu.

Ilie Bunea, învățător.

Casa lui Iancu.

— Vezi ilustrația. —

Cetitorii foaei noastre vor fi de sigur plăcut atinși privind ilustrația, care ne înfășoară casa, în care a văzut lumina zilei unul dintre cei mai mari fii ai poporului nostru, »regele Munților«: *Avram Iancu*. Si tot asemenea credem, că vor simți o placere deosebită, când le vestim, că în zilele acestea a eșit în tipar *biografia* sau descrierea vieții lui Iancu, scrisă de dl *Iosif Sterca Șuluțiu de Cârpeniș*.

Despre marele și falnicul Român Iancu s-au scris multe în deosebite cărți și foi, dar o biografie întreagă până acum nu-a lipsit. Dl Șuluțiu, a făcut un mare serviciu Românilor, că i-a descris viața, adunând aproape tot ce s-a scris despre el, atât din partea Românilor, cât și din partea străinilor și povestind multe întâmplări din viața acestui mare viteaz, dintre cari la multe dl Șuluțiu a fost de față. Astfel Șuluțiu în cartea sa urmărește pas de pas faptele, lucrarea și mersul vieții lui Iancu, începând dela naștere și până la moarte, luminând multe întâmplări și criticând și îndrepătând cele scrise și răspândite despre Iancu.

Cartea dlui Șuluțiu ne înfășoară pe Iancu în toată mărimea caracterului său, așa cum a fost el, Român înflăcărat și jertfitor pentru binele poporului român... Cine vrea să cunoască viața atât de frumoasă și sbuciumată a acestui mare Român, să nu pregeteze a ceta cartea dlui Șuluțiu, căci multe și folositoare învățături își va câștiga. *) Datorința noastră este a cunoaște viața și faptele bărbătilor mari, cari luminează din trecut și ne dau pilde de luptă și jertfă pentru cauza poporului român. De aceea recomandăm cu toată căldura cetitorilor nostri cartea dlui Șuluțiu despre Iancu. Ea este împodobită cu trei frumoase ilustrații: Iancu călare în fruntea Românilor, portretul autorului și casa lui Iancu.

În cea dintâi, pusă la începutul cărții, Iancu ni-se înfășoară în culmea măririi sale, când călare pe un cal ager cu sabia scoasă merge în fruntea Moților și Crișenilor, comandanțându-l la atac, la învingere.... Acest portret e unul dintre cele mai bune, dintre căte avem despre Iancu.

Ilustrația casei lui Iancu o dăm și noi cetitorilor nostri. Casa lui Iancu se află în *Vidrade-jos* și astăzi e proprietatea „Asociației transilvane“, căreia Iancu i-a testat-o, dimpreună cu toată avereala sa. Ea este o casă de munte frumoasă, cu coperișul înalt, așa cum se zidesc casele în Munții Apuseni. Ca un frumos suvenir, rămas dela Iancu sunt cei doi plopi, ce se înalță lângă ea și pe cari îi putem numi „Plopii lui Iancu“, de oarece au fost sădiți de mâna lui.

*) Cartea are titlul: *Biografia lui Avram Iancu*, de *Iosif St. Șuluțiu de Cârpeniș*, Sibiu, 1897. Prețul 50 cr. Autorul a menit venitul pentru un fond, care să se alăture la avereala rămasă de Avram Iancu, purtând numele „fundația Avram Iancu“.

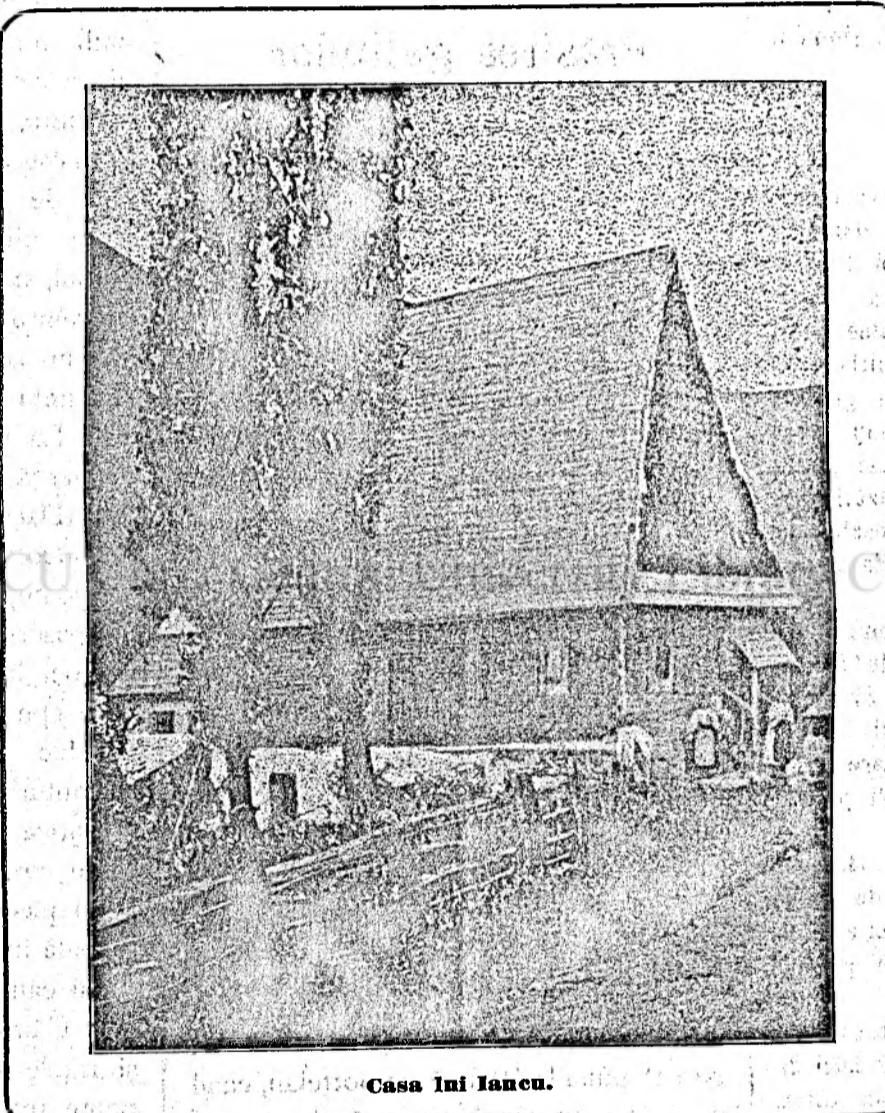
Falnic se înalță acești plopi, intocmai cum falnic s'a înălțat odinioară Iancu. Plopii stau și azi, Iancu a căzut și s'a sfîrșit în desperare, dar pomenirea lui vecină va fi la poporul românesc, precum vecină și neperitoare e pomenirea acelora, cari își închină viața nației din care fac parte.

Vorbe înțelepte.

— Una la săptămână. —

Lumina.

Lumina este dătătoare de viață. Astfel aceia, cari voesc renvierea unui popor, trebuie să se îngrijască și sparge mai întâi întunecul, care-l ține însărat sub vîlul amortitor, și să-l lumineze prin învățătură și creștere.

Casa lui Iancu.

PARTEA ECONOMICĂ.

Cum să facem preț bucatelor?

(Urmare și fine.)

Pagubele, ce se pricinuiesc prin vindecarea bucatelor după seceriș, se ridică în fiecare an la milioane de floreni. Socoteala se poate face foarte ușor. Se luăm ca temeiul pentu această socoteală numai darea, lăsând la o parte celealte lipse arzătoare ale țăraniului, spre a căror acoperire el de abia aşteaptă secerișul.

Astfel se zicem, că în Ardeal și Ungaria sunt 4000 de comune românești — ceea-ce nu e prea mult. Se zicem mai departe, că locuitorii din fiecare comună au să platească pe an numai căte

1000 fl. ca dare; toate comunele ar avea să plătească 4 milioane floreni.

Dar' știm, pecum am spus și mai sus, că țărani nostri cea mai mare parte a dărilor o plătește cu prețul bucatelor sale vândute după secere.

Pentru platirea acestor 4 milioane de floreni se zicem, că toți plugarii nostri vând numai 4 milioane ferdele de grâu, și că la fiecare ferdelă vândută cu preț scăzut după secere este o pierdere numai de 30 cr., față de prețul ce l-ar căpăta, vînzând grâul mai târziu, preste iarnă sau primăvara. Cu chipul acesta ar ești o pierdere de 1 milion 200 mii floreni — adeca o întreagă bogătie națională — care din săracia noastră românească să duce fără de veste în buzunarele celor mari dușmani ai nostri.

Dacă până acum, an de an, am avut noi numai din vinderea bucatelor perdere de căte 1 milion și 200 mii fl., ne putem ușor închipui căte alte perderi vom fi îndurat și îndurăm încă în alte multe privințe. Ar fi însă păcat de Dumnezeu și totodată cel mai neerat păcat național, că și pe viitor să mai mergem tot pe calea cea rea, care ne poate duce foarte ușor la perire.

Dar' lucru firesc, în urma celor spuse, vor întreba iubiții nostri cetitori, ce ar fi de făcut pentru îndreptarea răului?

Răspunsul este foarte ușor; dar' nici cele de făcut, pentru îndreptarea spre bine, nu sunt grele de implementat. Eată cum:

În fiecare comună românească prin stăruința preoților, învățătorilor și a altor cărturari se se pună fără amânare astfel lucrurile la cale: ca pentru platirea dărilor nime să nu-și vândă bucatele după seceriș, ci să împrumute banii de lipsă spre acest sfîrșit dela băncile noastre românești.

De aici ar ești urmatorul bine: că după socoteala noastră de mai sus — împrumutând spre pildă toți România 4 milioane floreni ar trebui să plătească camete pe $\frac{1}{2}$ de an să zicem cu 8% = 160 mii fl. adeca după tot florenul împrumutat 4 cr.; ear' toți locuitorii unei comune, cari au împrumutat 1000 fl., vor plăti 40 fl.

Prin urmare, scoțând 160 mii fl., cametele ce s'ar plăti băncilor noastre pentru împrumutul sus numit pe $\frac{1}{2}$ an, ar rămâne din 1 milion și 200 mii = un milion și 40 mii floreni în casele

plugarilor nostri; căci, cum am arătat și mai sus, bucatele mai târziu se vînd cu preț mult mai bun, din care se pot plăti și cametele la bănci și totuși să rămână o sumă sătă de frumoasă.

Mulți vor zice, că sfatul e bun, dar nu se poate îndeplini. Aceasta le răspundem: nu mai e timp de pierdut; și așa realele ne-au copleșit din toate părțile și ne amenință cu totală nimicire. Nici acum, în ceasul al unsprezecelea, să nu ne știm reculege, să nu ne putem veni în ori, pentru a înfrunta primejdia? Dacă n'am face-o, nici n'am fi vrednici de o soartă mai bună.

La lucru deci! luminători ai poporului! Se facem, cu chipul acesta, preț bucatelor, să scăpăm de jugul burselor, luând, dacă altcum nu se poate, împrumuturi dela băncile noastre. Cel puțin, în modul acesta înmulțim avereua națională.

Un sfat.

Foaia „Deschiderea“ din Bucovina serie următoarele: Prin țeara nemțească, dară ici și-colo chiar și pela Nemții dela noi din Bucovina am văzut, că după-ce strîng săcara, îndată bagă plugul în miriște și samănă ori codine de sub ciur, ori napi de miriște. — La loc bun, adeca la loc destul de gras și toamna până la strînsul de pe câmp ori o cosire bună de fén măzărichios ori câteva coșuri de car de napi. Atât fénul măzărichios, cât și napii de miriște dau nutreț foarte bun pentru vitele cornute. De napi vacile dau și mai mult lapte.

Napii trebuie odată prășiti. Toamna scoțându-i din pămînt, și curățești de frunze și-i pui în jirăduice, acoperindu-i din ușor cu paie. După-ce se svîntă așa, și îngropi în jireadă ca crumpele și stau tare bine. Când îi dai la vite, și dumici și-i presuri cu câte un pic de tărîte.

În acest an s-ar putea sămăna codină ori napi și la locurile, cari au tânjit de ploile cele dese ori de vîrsări de apă; căci e păcat, că locul să rămâne de giaba și să plătești și birul.

Mie mi-să intîmpină într'un an, că mi-a bătut grindina cam pela S. Petru 2 fâlcii de orz. Eu orzul l-am cosit iute și l-am cărat, ear în miriște am bagat plugul! Așa până pe la ziua Crucii am mai strins vre-o șese carde fén măzărichios, care apoi mi-a prins foarte bine peste iarbă. — Omul face, cum poate, numai să fie bine.

In contra împunsăturilor de albine.

Pentru preîntîmpinarea împunsăturilor de albine sunt de a se lua în băgare de seamă următoarele:

1. Înainte de ce am deschide coșnița, trebuie să fim în curat cu ceea-ce avem de îsprăvit în ea.

2. Coșnița să o deschidem cât mai incet, fară de a o scutura.

3. Să nu prindem de coșniță, înainte de a ne fi îngrijit de fum: prin aprinderea țigaretei sau pipei, ori prin producerea fumului de bălegar, de putregaiu sau de strană.

4. Înainte de a porni lucrul să suflăm bine de câteva ori fum între faguri.

Mai târziu putem fi mai cruțători cu fulmul și mai cu seamă cu cel de tabac.

5. La scoaterea și așezarea fagurilor să fim cu grije, ca să nu ne scape jos.

6. Să nu răsuflăm spre fagul cu albine.

7. Să nu facem mișcări puternice, să nu tresărim, nici să nu ne ferim aprig de atacul vre unei albine.

8. Dacă totuși am fost împunși, să scoatem acul din rană, storcând veninul, și ungându-ne cu scuipat.

9. Fiind albinele de tot atâtate, să ne întrerupem lucrul pe mai târziu.

10. Pentru scutirea de împunsături în față e cel mai bun obrăzrul, care e bine să-l aibă fiecare stupar; dar pentru aceea regulele numite în cele 9 puncte totuși trebuie observate, căci chiar și cu obrăzrul e greu și neplăcut a lucra, fiind albinele atâtate.

Prăsirea galitelor.

(Urmare.)

Ca să câștigăm primăvara de timpuriu mulți pui, avem să punem ouăle de gâscă, rață și găini sub curci, cari le putem numi mașini vii de clocire. Acestea cloresc mai sigur și sunt mai statornice și blăjine la cloacă decât găinile, încât avem să purtăm prea puțin sau de loc grije de ele. Pe lângă aceasta curcile ca cloce sunt de tot ascultătoare și blânde, încât n'avem să ne temem că ar turta ouăle. Curcile cloresc cu siguranță 20 până la 30 de ouă și se pot întrebună pe lângă nutrire și îngrijire bună când sunt sănătoase mai de multe-ori după olaltă la clocire. Avantajul cel mai mare la curci îl avem într'aceea, că afară de timpul năpărărilor le putem totdeauna înșela, ba așa zicând sili la clocire, ceea-ce vom ajunge cu cele mai bătrâne mai ușor ca cu cele de un an.

Spre scopul acesta avem să așezăm într'un loc întunecos în o lădiță sau într'o corișă un cuib de fén sau din pae 9 până la 10 ouă de porțelan, când apoi apăsăm curca pe ouă și prin un copriș o reținem în șezut. Curca rămâne 24 ore fără nutriment șezând, când apoi o luăm de pe cuib, ca să poată mâncă și spre a se reculege. După o $\frac{1}{2}$ de oră ear, o punem după modalitatea descrisă pe cuib, până se dosvoaltă în ea voia de clocire. Curcile mai bătrâne de un an vor căpăta în cele mai multe casuri după 3 zile voie de clocire. Curcile mai spărioase și sălbaticice trebuie amețite înainte de a se pune la cloacă, ceea-ce ajungem dacă-i vom pune capul sub o aripă și în starea asta o învîrtim puțintel încoace și încolo în aer, ear în starea asta de amețire o punem pe cuib, ba mulți cearcă a ajunge scopul acesta și prin aceea, că le îmbată cu bucăți de pâne înmisiate în vinars sau vin subțiat cu apă.

Și în găinile de rînd putem desvolta voia de clocire dacă le dăm ovăsi și semență de cânepă sau câteva grăunțe de piper, semență de urzică ori puțin vin, dar capul lucrului este că să fie cotețe calde. În găini putem desvolta voia de clocire și prin următoarea modalitate: Într'un loc acomodat punem mai multe cuiburi cu oue de porțelan, fiindcă cele naturale să pot strica și sparge. Dacă văd găinile atari cuiburi înaintea lor, în cele mai multe casuri își capătă voia de clocire. O altă modalitate este aceea, când punem în cuib găinile destinate spre clocire peste ouă de porțelan încălzite. Găina rămâne de regulă după ouat timp mai îndelungat pe ouăle cele calde, când apoi nu peste mult capătă voie de clocire.

Numai atunci avem să punem în cuib ouăle naturale de clocire, când cloca se sbură la atingere, mușcă și ūeră, mai departe când își schimbă în măsură mare vocea, când îi cad penele de pe foale, când nu mai necurățește cuibul seu și când însăși își drege cuibul, cântă după ouăle sale și nesilită se reîntoarce earăși la cuibul ei, atunci putem să aducem în rînd cu toată sîrguința cuibul de clocire.

La reușita unei clociri are mare influență și locul unde se așează cuibul.

Dacă voim să ajungem o clocire cu succes, atunci avem să imităm, încât se poate, modalitatea cuibului soiului de pasare ca cum se îndatinează aceea a clochi în stare sălbatică. Înainte de a începe o pasare de a ouă, își caută un loc acomodat, unde poate clochi neconturbat și ascuns. Pasarea în starea sălbatică își poate alege un atare loc unde vrea, căci de multe-ori vedem, că o pasare cântăreață, care este conturbată în locul ales, își părăsește cuibul și își caută un altul mai acomodat.

Găinile noastre de casă, gâștele și rațele își caută spre clocire încât se poate totdeauna un loc ascuns dinaintea oamenilor și animalelor răpitoare și așa și noi avem să punem cuiburile de clocire în locurile, unde nu pot ajunge animalele celelalte, cari însă să nu fie nici prea luminoase, nici prea întunecate.

Tocmai precum în natură liberă o pasare se desparte de semenele ei când începe a clochi, tocmai așa avem să îngrijim ca o pasare domestică să nu fie prin sgomotul și larma locuitořilor de casă sau prin a animalelor conturbată și dacă nu-și părăsește cuibul, totuși este neliniștită prin sgomotul produs, când de multe-ori sparge câteva ouă sau nu le acopere pe deplin și prin urmare nu le încăleză într'u asemenea mod, prin ce se omoară puji în oue.

(Vă urmă.)

Iuliu Bardosy.

Asociaținnea pentru sprijinirea învățăcelor și sodalilor români din Brașov.

Una dintre însoțirile noastre cele mai harnice este, fără îndoială, societatea, care poartă numele de mai sus.

Fruntașii brașoveni, în frunte cu zelosul paroch și protopop onorar din cetatea Brașov, dl Bartolomeiu Barulescu, încă de pe la 1869 au întemeiat aceasta, cu un scop din cele mai folositoare pentru Români.

Incepând a fost modest, propășirea din an în an tot mai imbucurătoare.

Douăzeci de ani societatea a fost condusă cu un zel deosebit de cel dintâi președinte al ei, părintele protopop B. Baiulescu, după a cărui retragere, timp scurt, a urmat părintele V. Sfetea, ear' dela 1891 conducătorul ei este dl N. Petru Petrescu.

Adunarea generală a Asociaținii din est-an a Asociaținii a fost conchegată pe 18/30 Maiu, dar' din pricina unor neînțelegeri, făcute de unii din membrii, s'a continuat a doua zi de Rusaliu.

În aceasta zi s'a ales noul comitet și anume: N. Petru Petrescu, președinte; V. L. Popovici, vicepreședinte; Th. Spunderca, cassar; Dumitru Haller, controlor; Pompiliu Dan, profesor, secretar; Iordan Muntean, asesor la sedria orfanală, Gr. Maior, redactor, I. Aron, director la școală de fetițe, I. Sabdeanu comerciant, V. Antoniu, cismar, Ioan Colibă, templar, George Cioflec și Nicolae Petrea, cojocari.

Pacea și liniștea a fost restatornică în însoțire, care ca și până acum, își va împlini cu zel datorința sa.

Animale folositoare.

Ariciul se hrănește mai cu seamă cu șoareci și alte animale rozătoare, meleci și cărbuși. *Nu omoriți nici un ariciu!*

Broasca e o soață nedespărțită a plugarului; fiecare broască mânăcă câte 20—30 insecte (goange) într'un ceas. *Nu omoriți nici o broască!*

Sobolul nimicește cărbușii, omidele și alte insecte stricăcioase economiei. *Nu omoriți sobolul!*

Pasările prăpădesc sumedenie de insecte, mai cu seamă omide, cari fac mari stricăciuni. *Nu omoriți pasările!*

Mariuța (occinea) e cea mai bună prietenă a plugarilor și grădinariilor, căci puștiește în mare măsură păduchii de frunze, cari strică multor plante, îndeosebi pomilor. *Cruțați această insectă!*

Sfaturi economice.

1. Să plătești totdeauna lucrurile, pe cari le consumi; să nu le iai pe datorie.

2. Să nu îți se pară nefolositoare nici o economie, ori-cât de mică ar fi, și să te îndeletnicești cu chipul acesta la obiceiuri de bună rînduială și crutare, căci: *din părăsișele mici să fac rîuri mari.*

3. Să învățăm pe copii de mici să se dedee la obiceiuri bune. Părinți, învățați-vă copiii să fie crutători. Fiecare să-și aibă caseta lui. Puneți în toată săptămâna cățiva cruceri în ea, — când sunteți mulțumiți de purtarea copilului. Cu chipul acesta copiii voștri vor deveni buni și crutători, căci crutarea li-se va preface în natură și nu se vor deda a cheltui — cum fac mulți oameni — pe lucruri de nimică, agoniseala lor.

Știri economice.

Bănci în Bucovina. Foia *Patria* scrie, că fruntașii români din Suceava, lucrează la întemeierea unei bance de împrumut și economii cu un capital de peste 20.000 fl.

Asemenea are știrea și din Răduți, că se lucră în cercurile românești de-a să întemeia acolo o bancă de credit și economii.

"Murășanul". Cu numele acesta să întemeiază o nouă bancă românească în Maria-Radna. Condițiunile de plată a acțiilor, cari au prețul de 100 fl. sunt foarte principioase; suma de o sută are să se plătească în curs de 2 ani și 1/2. Adunarea de constituire s'a ținut Joi, în 29 Iulie c. Dorim înaintare nouă bănci românești.

Lucrări pregătitoare. Ministrul a prelungit timpul de lucrări pregătitoare, dat lui H. Bader, din Timișoara, pentru facerea unei căi ferate dela Biserica-Alba la Iablanița și dela Bozoviciu de-o parte până la dealul Pregeda, ear' de altă parte până la Staierdorf și Vîrșet.

Smulgerea penelor la găște. Smulgerea găștelor să ține a fi un isvor de venit bun, dar' trebuie tare cu grije să o facem, căci dacă nu ușor ne putem păgubi. Dacă smulgem penele la găște tinere, aceste sunt impedece în dezvoltarea lor și vom avea mai multă pagubă, decât căstig. S'a aflat adeca, că dintre două cirezi de găște tinere, cele smulse de penă au căntărit cu câte 1 kgr. mai puțin, ca cele neasmulse. E bine, ca în anul dintâi să nu smulgem găștele, în anul al doilea să poate pe vremea năpărării.

Boalele de porci. Boalele de porci să lătesc de nou în toate părțile. În săptămâna trecută s'a sporit cu 89 numărul comunelor, în care bântuie boala de porci, fiind astfel numărul total 1197 de comune. *Orbalul de porci*, încă bântue în 148 de sate. În părțile noastre boala de porci s'a ivit de nou în Tarea Oltului, pe la satele Venetia-de-jos, Mândra, Arpaș etc.

Cea mai mare pepinerie de galăje să află în Statele Unite din America, în satul Little-Compton (statul Rhode-Island). Proprietarul se chiamă Wilbur. El are aici 100 de cotețe și în fiecare câte 40 de găini. În fiecare zi după prăzoz se adună ouăle și se transpoartă. În anul trecut Wilbur a transportat în deosebite țări 150 mii de dulzine de ouă.

Găinile lui Wilbur primesc mâncarea de 2 ori pe zi; dimineață li-se dau felurite legumării, ear' spre seară cucuruz.

Măsurile metrice în Anglia. Din Londra se vestește, că parlamentul a votat legea, prin care se introduc în Anglia măsurile metrice. Aceasta își are însemnatatea sa, pentru că e știut, că poporul englez e popor neguțătoresc și are multe daraveri de negoț cu toate popoarele. Prin aceasta se înlesnăște atingerea neguțătorescă cu deosebire cu popoarele, cari folosesc aceste măsuri. Eată țări în care sunt introduse măsurile metrice: Austro-Ungaria, România, Germania, Italia, Grecia, Rusia, Suedia și Norvegia, Statele unite din America, China și Japonia.

Prețul grânelor. Prețul grânelor s'a urcat în mod însemnat. Pricina este roada slabă ce o dă secerișul în anul acesta. După cum să scrie, în America va fi seceriș bogat, bun va fi și în Germania. În celealte țări însă secerișul va fi slab și nemulțumitor; între aceste țări sunt și cele locuite de noi, adecă Ardealul, România și Ungaria.

Urcarea s'a făcut mai întâi la bursa de bucate din Viena. La 1 Iulie era hectolitru de grâu cu 8 fl. 50 cr. în 20 Iulie ră nota deja cu 9 fl. 86 cr., adecă o urcare mai mare de 1 fl. Un preț aşa de mare nu a avut grâul din anul 1892 și încă se va mai urca. De aceea plugarii nostrii în cât numai pot să nu se grăbească cu vinderea grâului, căci prețurile să urcă.

Oșul și cucuruzul numai puțin s-au urcat în preț.

Pentru Săcui. Ministrul de comerț a provocat pe industriașii maghiari din Dobrogea, Arad și Seghedin, ca de aci înainte să ia de ucenici băieți de Săcui. Ministrul făgăduiește, că la astfel de băieți le dă în cinstibile pe calea ferată, ear' când să fac măiestrii și va și ajutora.

Dreptate ungurească!... Noi Români dacă cerem ceva ca Români, ministrul ne respunde, că n'are de unde să ne ajute, pentru Săcui însă sunt mijloace!...

Impotriva păduchilor de lemn sau a stelnicielor. — Buruiana, numită urdă vacii (sau tarhon sălbatic) și pe care învățății o numesc Lipidium rurale atrage stelnicele.

Dacă punem într-o oadă ramuri uscate de buruiană de astă, stelnicele sunt atrase de ea și unele mor, altele amortesc, căcăputem să luăm buruiana astfel încărcată cu giții și să o aruncăm în foc.

Din traista cu povetiale.

Răspunsuri.

D-sale Iacob alui S. Mol. Teiuș. Adresaș-te cu plănsarea către protopreitorul cercului. De nu vei fi mulțumit cu sentința sa, mergi la comitat, și de aci la ministrul de interne. Notarul nu a avut dreptul să-ți confiște actul de extimare, ear' sentința de judecată nu dinsul are să o aducă, ci judele (primarul) comunal. Notarul are să o noteze numai la protocol.

D-sale Ant. Buc. în S. U. Dacă poți e proprietatea baronului, nu puteți scăpa de vamă, și trebuie se fiți lucă bucurosi, că vă lasă se treceți peste el. Comuna ar putea face însă o înțelegere cu dinsul, de pildă, ca se să-și plătească la an o anumită sumă din lada comunală, ear' dela oameni să nu mai ceară nimică. Puneți-vă dară în conțelegeră cu fruntașii comunei și cu baronul.

D-sale I. Pan. în Muncl. Atârnă dela comanda militară. Atunci te va chema la arme, când va crede dinsa că e timpul potrivit. Se poate că la toamnă, dar' e mult mai probabil că abia la primăvară. Poți face întrebare la „Ergänzungsbbezirks-Commando“ dela regimentul, la care ești așezat, și tot acolo poți să dai și rugare, ca să te cheme la toamnă. Vei vedea, ce-ți vor răspunde. De percut nu poți perde nimică. Pe rugare să puni timbru de 50 cr., căci fiind vorba de favor, trebuie timbrată. La căsătorie poți păsi numai cu licență dela ministrul de honvezi. Mergi la notarul comunal să-ți facă rugările.

Nic. I. în Crisior. Că te apuci de neguțătorie, faci foarte bine. Noi însă în deosebi nu-ți putem recomanda unde să te așezi. Cetește despre toate comunele, cari le-am publicat ca locuri bune pentru neguțători, alegeti una sau două din ele, scrie vre unui fruntaș de acolo, cerând deslușiri și dacă ai răspunsul, e bine să mergi acolo în persoană. Numai curagiu și băgare de seamă să ai și atunci credem că vei isbuți.

Abonent Nr. 168. Pentru chiverniseala rea a banilor publici pedeapsa nu e numai suspendare dela oficiu și plătirea îndărăt a tuturor sumelor defraudate, ci și închisoare ordinată. Autău are să-l judece forurile administrative pe cel vinovat; în casul comunicat de D-ta comitatul pe baza investigației, ce o va ține protopretorul la fața locului — ear după aceasta actele le transpun la tribunal pentru a fi tras respectivul în cercetare criminală. Dar la tribunal după o anumită sumă de ani intră prescripția și făptitorul nu se mai pedepsește. Aceasta se va întâmpla și cu omul D-văstrei. Dela comiterea faptelor incorecte au trecut cinci ani și astfel tribunalul nu-l va mai trage la răspundere, ci numai organele administrative. Fă dar arătare în scris la pretură ori la comitat, mai bine însă fiind că e vorba de darea statului, la direcția de finanțe. Pedeapsa ce o va primi e: perderea ofi iului și amendă în bani.

V. H. în Lozna m. Adreseză-te cu întrebare la dl N. Petru Petrescu, Brașov (filiala „Albini”), alături și la srisore un timbru de 5 cr. pentru răspuns. (Vezi în nrul de azi art.: Asociația p. ajut. sodalilor etc. din Brașov).

Teara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Murăș
de Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

În Brad să află 4 biserici, două românești și două ungurești și aici este scaunul protopiatului român gr.-or. al Zarandului, de care să țin 51 de parohii, cu 38,830 de credincioși.

În privința economică-comercială Bradul e centru însemnat. În el să află un institut de bani românesc („Crisana”) și să fac tîrguri mari, vestite (tîrg de săptămână să face Joia). În timpul mai nou să construiește pe valea Crișului-Alb până la Arad, cale ferată. Ea pleacă dela Brad pe Criș în jos și trece pe la comunele Baia-de-Criș, Hălmagiu, Aciuța, Gurahonț etc. îndreptându-se spre Arad.

Bradul are 3006 locuitori, dintre cari peste 2200 sunt Români, iar ceialalți Nemți, Unguri etc.

În jurul Bradului, precum am amintit, să află băsaguri bogate de aur și straturi de cărbuni de peatră. Pămîntul conține pe aici în sinul seu mari bogății, cari să exploatează în mai multe mine la Ruda (Musariu), Zdrăholț, (Valea-morii) Crisior, Stânișa (Fericel) Dupăpeatra, la dealul Barza, apoi la Luncoiu, Caraciu, Birtin, etc. iar cărbuni de peatră să scot cu deosebire la Brad, Mesteacăń, Tebea, Valea-Brad și a.

Unele dintre cele mai bogate mine de aur din Ardeal să află la Ruda. Ele sunt exploataate de societăți nemțesti. Astfel este societatea „12 apostoli”, care și are direcția în Brad, și mai are băi, afară de Ruda, la Zdrăholț (Valea-morii) și Barza. Ea are steampuri vestite pe teritorul Bradului și spre

Crișior, la poalele unui deal, numit „Buneiu”. Steampurile sunt mărate de apa Crișului, iar când e apă puțină sunt puse în mișcare cu puterea aburelui. Peatra auroasă să transpoartă dela băi în rîzne (vagoane mici) la steampuri. Altă societate nemțescă exploatează băile din dealul Musariu, lângă Ruda.

La societățile aceste sunt aplicări mii de lucrători, între cari sunt mulți băiesi români din satele învecinate. Astfel la societatea „12 Apostoli” sunt aplicări peste 1000 de lucrători și din băile ei să scot după o socoteală mijlocie 50—60 kgr. de aur pe lună, sau pe an 7—8 măji metrice, în preț de 8—900 mii fl.; la societatea de mine „Musariu” sunt aplicări la 400 de lucrători, iar producția aurului este de 9—10 măji metrice pe an, în preț de peste un milion floreni.

O altă localitate însemnată în jurul Bradului este Crisiorul.*). Ea este așezată spre mează-noapte-răsărit dela Brad, pe țercul stâng al Crișului, unde să varsă în el apa Crișciorului; această apă se cheamă și Valea-Bucureștilor, dela comuna București, aflată din sus de Crisior.

Crisiorul a fost odinioară un loc de frunte în Zarand, de oare-ce aici să aflat scaunul unui voivodat sau cneziat român.

„Pe la anul 1404 — scrie Nic. Den-susan **) — Români din Zarand își aveau voivodul lor național Boalea fiul lui Boar, cu reședință în comuna Crisior.”

Membrii acestei familii nobile au trecut mai târziu la catolicism, apoi la reformație și s-au ungurisat, ca și cele mai multe familii române nobile din Ardeal, luându-și numele de Kristyori (adecă Crisiorian) după numele localității unde și-au avut reședința.

Tradiția ne spune, că un coboritor din aceasta familie, voevodul Bela (Vaida Bela) a zidit biserică română gr.-or. din Crisior. În care veac a trăit acest voevod nu să știe, de oare-ce nu se află nici o inscripție privitoare la el și numai prin tradiție i-s-a susținut pomenirea. Alt membru al familiei Kristyori a fost vestitul pretor (solgăbirău) de pe timpul iobăgiei, Kristyori Mihaly, a cărui tristă pomeneire o păstrează și azi poporul. El a fost unul dintre acei tirani cruzi, care chinuia în mod neomenos pe Români iobagi, dar la 1848 l-a ajuns bătaia lui Dumnezeu, căci a fost prins și spânzurat la Baia-de-Criș din partea poporului; drept răsbunare pentru multele lui fărădelegi.

(Va urma.)

Indreptar

pentru întemeierea însoțirilor de cumpătare
impotriva beuturilor spirituoase

lucrat de

Gavriil Aluaș,

invățător și notarul însoțirii de cumpătare din Babta.

Formular

(Urmare.)

4. Protocol

Luat în ședința comitetului fondului „societății de cumpătare”, pentru darea bucatelor pe interes la 31 Martie 1894 st. v.

Fiind de față toți membrii comitetului. Se constituie adunarea și se aleg pe întreg anul de președinte Petru Pop, de notar Gavriil Aluaș.

* Date despre Crisior și jur mi-a impărtășit dl. paroch al Crisiorului, Ioan Perian.

**) În „Revoluția lui Horia”, Pag. 161.

I. Președintele, după deschiderea ședinței, aduce la cunoștință comitetului, că cei înscrîși ca deponenți au depus pe podul căsii scolare bucatele, iar dl paroch Stefan Pop a solvit 4 fl.

Ad. 1. Depunerea se ia spre știință ear' cei 4 fl. dela M. O. D. paroch local să primească cu mulțumită.

2. Curatorul fondului „societății de cumpătare” raportează comitetului, că cu întocmirea grânarului s'a făcut următoarele spese:

- a) Pentru făcătul păretelui . fl. — 20 cr.
- b) Pentru țigani și încuetoare » — 30 »
- c) S'a cump. 2 lăcate (broaște) » — 35 »
- d) Pentru cue de laț s'a dat » — 60 »
- e) Pentru tăiatul laților s'a dat » — 40 »

Suma . . . fl. 1. 85 cr.

Lații și adusul lor le-a dat gratis On. domn Petru Pop, cooperator și președinte.

Ad. 2. Spesele de sus se iau spre știință, ear' Onor. domn cooperator pentru binefacerea marinimoasă i-se exprimă mulțumită protocolară; din restul de 2 fl. 15 cr., rămasi după spese, se decide, a se cumpăra 2 mere mălaie, cari să se depună în fond.

3. Președintele aduce la cunoștință, că din fondul nostru au cerut bucate următorii: Toma Călină 2 m., Ilie Păușan 4 m., Vasile Călină 4 m., Mihaiu Micle 5 m., Simeon Palcau 2 m., Georgiu Petru 4 m., Vasile Buda M. 4 m., Alexandru Mihoc 4 m., Petru Palcau 4 m., Georgiu Crișan 4 m., Ioan Crișan 4 m. și Ioan Buga 2 merte.

Ad. 3. Să decide a li-se da bucate fiecaruia, însă pe lângă doar chizești și până la 21 Februarie 1895 cu întoarcere de 1 la patru.

Ne mai fiind altele de a se desbată, președintele închide ședința. Protocolul să cetit, verificat și subscris.

Dat ca mai sus.

Petru Pop m. p., Gavriil Aluaș m. p.,
presedinte. notar.

5. Catalogul

locuitorilor din comuna . . . care au luat bucate (mălaie) din fondul „societății de cumpătare” din Babta.

			Numărul curent.
			Numele și conumele debitorilor subscrise cu mâna proprie.
1	Mihaiu Micle m. p.	etc.	
31	1894		Anul, luna și ziua a luat bucate.
5			Câte mere mălaie a luat?
			Cari și sunt găranții cu mâna proprie.
			Timpul replatirii.
			Observări.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Protopop gr.-or. al Orăștiei a fost întărit din partea consistorului archiepiscopal gr.-or. dl Vasilie Domșa, paroch în Toraculnic, om tinér fără și brav. La alegera de protopresbiter dl Domșa a intrunit 20 de voturi.

Cum să luminează poporul. Cum să luminează poporul prin cetire, dacă are conducători buni, ne arată următoarea știre, ce ni-se împărtășește din Tîrnova:

Mai nainte de aceasta cu vre-o 6—7 ani comuna noastră Tîrnova era cea mai din urmă în privința cetei lui de foi, căci nu știam, ce să cerem. Pe atunci nimeni nu știa la noi despre foi românești, dar venind la noi dl invățător Petru Dalea, și văzând lipsa de a lăți cultura, s-a pus pe lucru. Ne-am strins pe mai mulți și am abonat organul cel mai sufocat național român „Tribuna“. După aceea eșind la lumină mult drăgălașa „Foaia Poporului“ ne-a indemnizat a abona fiecare acela foaie deosebit, ca să sporească abonanții. Atunci apoi am și început mai mulți a tînă felurite foi. Unii tîneau „Foaia Poporului“, alții „Gazeta Transilvaniei“, „Foaia Diecesană“ și altele, și de atunci până astăzi avem foi în comună nefintrerupt. După aceea venindu-ne la vre-o 3 ani postul de preot vacanță, am avut norocul de a căptăta ca preot pe domnul Ioan Turnea, căruia numai cinste i-se cuvine, căci acum avem doi povățiori buni, fiindcă ce nu putea unul singur, puteau amândoi, cărora li-se cuvine cea mai mare cinste. Dl preot multe bune a făcut la comuna noastră, mai cu seamă pentru sfânta biserică, deși a avut și are multă luptă. Văzând că mai mulți avem tragic spre cetire a avut și are bunătatea nemărginită a cumpără cărți, novele, schițe, povești și poesii, și ni-le împrumută și le cete.

Noi adaugem: căte comune românești și-ar putea lua pildă și indemn delă bravii Tîrnoveni!

Din Armeni. Din Armeni ni-se împărtășesc știri, cari ne arată, că lucrurile acolo nu merg în bună rînduială. Astfel din prilejul, că în ziua de prorocul Ilie să tîne o petrecere, ni-se scrie, că în Armeni s-au mai făcut petreceri, a căror venit era menit pentru scopuri de binefacere și culturale, dar acest venit nu s-a dat la menirea lui. În 1894 s-a dat o petrecere pentru înfrumusețarea bisericei române gr.-cat. Venit curat a fost prește 20 fl. dar biserica n'a primit nimic. Unde sunt banii?... În 1895 s-a dat o altă petrecere pentru întemeierea unei reuniuni de pompieri. Oamenii au dat bucuros preste taxa de intrare. A fost un venit curat de 50 fl. care dându-se împrumut s'a fructificat la 60 fl. Reuniunea nu s'a putut întemeia; banii se află la dl notar Marcu Lazar, care deși a fost provocat să-și dea samă, până acum n'a facut-o. Ei, săa stau lucrurile. Acum să face de nou o petrecere și să făgăduiește, că venitul curat să va da pentru întemeierea unei biblioteci școlare. Idee foarte bună și nimerită! Oamenii de bine nădăduiesc, că nu se vor mai întâmpla cu venitul curat lucruri, ca cele pomenite de mai sus. — Aceste ni-se împărtășesc din Armeni, la care noi adaugem, că datorim călătorii, cari fac petreceri și incasează bani, este să-și dea socoteala în public și dacă e venit curat să-l dea menirii sale. De nu facașă, trebuie scosă la iveau în public, ba pot fi dați și la judecăță.

Străinătatea pentru Români. Amintim cu viuă placere o dovedă de iubire dintre cele mai frumoase, ce dă străinătatea față de frații nostri din România, cumplit săpătuiți de inundațiile uriașe. La Anvers (Belgia) s'a constituit un comitet din domnii baron Osy, G. Mendl, Arthur Moren, I. von Putt, Wegimont și Landau, pentru a aduna fonduri spre a veni în ajutorul victimelor inundațiilor din România. Asemenea mai multe case mari de comerț din Londra, în legături comerciale cu România, au deschis liste de subscripții. Ziarele franceze *Le Matin* și *Le Métropole* fac călduroase apeluri către cetățenii din Anvers în favoarea victimelor inundațiilor din România.

Petrecere. Tinerimea română din Totoiu și Murăș-St.-Imbru aranjază o petrecere de vară împreună cu producțione teatrale în sala cea mare a domeniului „Bethlenian“ din Murăș-St.-Imbru în 1 August a. c. st. n. Prețul de intrare: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Începutul la 1/2, 8 ore p. m. Venitul curat e menit pentru „Biblioteca populară din Murăș St.-Imbru“. Comitetul aranjator: Ludovic Andrei, președinte; Clemente Papiu, cassar; Iuliu Moldovan, controlor. Programa: 1. Drumul de fer. Comedie în 1 act de V. Alexandri. 2. Barbu Lăutarul, Canticel comic de V. Alexandri. 3. Dans.

Carte bisericăescă. A eșit de sub tipar: „Manual de tipicul bisericii ortodoxe orientale pentru elevii institutelor teologice și pedagogice“ intocmit de Dr. Iuliu Olariu. Caransebeș, 1897. Tiparul tipografiei diecezane. Ediția autorului.

Procesul otrăvitoarelor din H. M. Vásárhely s'a sfîrșit zilele acestea. Tribunalul a osințit pe ucigașele Idger Mari, Csordás Lidi, Varga Lidi și Szappanos Iudit la moarte prin streang. Cealalți acuzați au fost osințiti la temniță pe viață, iar unul la șese ani temniță. Otrăvitoarele osințite la moarte au rămas sdrobite la vestirea sentinței: plângău cu hohot și desperat să frângă mânile. — Totodată să-vestește, că cea mai mare păcătoasă, Iáger a încercat să se ucidă. Reușind să-i se da voință să vorbească cu niște rudenie, otrăvitoarea a smuls uneia două ace de păr, pe care și-le-a înfăpt în pântece. Ranele sunt foarte grele. Otrăvitoarea zice pe moarte. Medicul n'a putut să scoată acele.

Obrăznicie ungurească. Ni-se comunică din Cohalm un cas foarte șod despre obrăznicia ungurească. Negustorul săs de acolo Josef Tomp a trimis șefului stației de tren din Apahida o scrisoare adresată ungurește, dar pe o hîrtie cu firma firește nemfească. Astă l-a scos din titlă pe patrioticul șef de stație, un anumit Berkessy Márton. și unde nu s'a pus Ungurașul nostru într-o grozavă poziție de mare „patriot“ și unde nu i-a tras negustorului „trădător de patrie“ o lecție, de să-ți urești zilele nu altă! L-a scris un strajnic „comunicat“, în care spune, că li retrimit cu părere de rău epistola, de oare ce nu-și poate îndrăgi scandalisarea, că un negustor vietuitor în Ungaria culează, în anul „millenar“, și poarte corespondență cu firma nemfească. La aceasta — zice papricatul șef de stație — trebuie într'adevăr gros nepatriotism! — Ați auzit? Ha! Ha!...

Cine are „Istoria Bisericească“ de Petru Maior, e rugă să binevoească a mă avisa, dacă are voie să o vîndă pe lângă un

preț bun, ori dacă numai spre folosință ar putea să o dea pe câteva timp pentru cercetare de știință. În amândouă casurile i-ă fi foarte recunoscător. Geaca u. p. Mocs, 20 Iulie 1887 Ioan Pasca, paroch.

Ungurul și „Împăratul austriac“. Notarul comună, Moritzfeld din comitatul Timiș, un anumit Reiner János, pe semne Ungur de 5 pițule, e „patriot“ groaznic, nu glumă. Astă a și dovedit-o de curând. Cu un prilej, auzind în cărcimă cum un oaspe sănătății împăratul austriac „Doamne tine“, a început să înjure, cum numai un Ungur să fie, pe „Împăratul austriac“. „Patrioticul“ notar, care e totodată și matriculant și președinte al epitropiei școalei poporale de stat, deci om „fruntaș“ cum se zice, e tras în cercetare.

Copli ucigași. O crimă sălbatică au comis doi copli unguri din Tass. Szabó István, în vîrstă de 12 ani, și Szilágyi András, de 13 ani, au ucis pe copilul de abia doi ani Raptik János, ca să-i fure un căruț de jucărie. Ucigașii și antău au lovit pe copil în cap apoi i-au străpuns foilele și gâtul, pe urmă, văzând că victimă tot mai trăește, l-au su-grumat. Cadavrul l-au îngropat în gunoiu.

Hoți în biserică. În biserică ungurească din Gyoma au pătruns într-o naștere de noptile trecute că îva hoți. Ticăloșii au despoiat lădițele bisericei, apoi au pătruns în criptă, cu intenția evidentă de a ieși pe morți. Dar zădarnică le-a fost osteneala, de vrem ce cripta e goală. Gendarmii urmăresc pe profanatorii hoți.

Jubileul împăratului. Din prilejul jubileului de 50 de ani de domnie a M. Sale împăratului Francisc Iosif, cassa de păstrare a orașului austriac Retz a hotărît să facă următoarele daruri: într-o clădirea unei case cercuiale de orfani și săraci, 50,000 coroane; într-o ridicare unei băi publice, 40,000 cor., într-o lărgirea localului de școală 30,000 cor.

Oficeri pedepeși. Nu de mult s'a întemplat în Arad, că doi sublocoteneni dela husari s-au sfădit foarte aspru la cărti. Ajunsă afacerea la forurile militare, unul dintre eroii de gură a fost pus în rezervă, celalalt a fost degradat la soldat simplu și transferat la un regiment din Galia. Acum aspră pedeapsă s'a micșorat într'atât, că locotenentului degradat i-a iertat să iasă din milie.

Munca de opt ore. O măsură foarte bună a luat căpitanul orașenesc din Petersburg. A dat o ordinație, prin care introduce munca de opt ore pe seama lucrătorilor și lucrătoarelor în vîrstă de 12—15 ani, din prăvăliile de modă. Dar nici în acest restimp nu-i permis stăpânilor să ceară o muncă nefintreruptă de peste 4 ceasuri. Ordinația interzice cu desăvârșire celor de etatea amintită munca în vreme de noapte.

Mire cu 43 de mirese. Gendarmeria din Dobrogea a arestat zilele acestea o „pasare“ de tot măeastră în — mișelii. Pasarea se chemă Dihel Ioan, de profesie aurar la arătare, în fapt însoță — șarlatan de mirese. Eroul își pricepea atât de bine meseria, că în comitatele Arad, Bichiș și Bihor avea nu mai puțin de 43 mirese, cari toate plângău de dorul lui, dar mai ales de dorul zestrișoarelor cheltuite de mire, care acum e blâstamat și injurat de patruzeți și trei de... soacre!

Petrecere. Tinerimea studioasă din Streja-Cârjișoara și jur arangiaza o producție teatrală împreună cu declamări, cântări și urmată de dans, Dumineacă în 8 August st. nou în școală confesională română din loc. Prețul de intrare: Locul I 60 cr., locul II. 40 cr., locul III. 20 cr. Comitetul aranjator.

Din Tîrnova. Harnicul măiestru din Tîrnova, Ioan Voina, croitor, care se interesează și de lucrurile ce privesc poporul, ne scrie despre roada cămpului din acele părți următoare: Cucuruzele sunt tare frumoase, săpatul al doilea e gata; fân este foarte mult, dar' oamenii nu-l pot stringe din pricina ploilor. De altcum ploile n'au făcut pagube, decât pe o vale, pe Valea-satului, care curge prin Tîrnova; economii, cari au avut livezi pe aici, au suferit multe pagube. Poame sunt foarte puține, pe când anul trecut au fost multe; în primăvară le-a stricat un vînt rece.

De ale administrației ungurești. O scandalosă înșelătorie s'a descoperit la casa comunala din Zsolna. Cassrul orășenesc Adamicza György și judele Arabovecy József au fost suspendați din post. Contra lor și contra judeului Balog s'a pornit cercetare. Viceșpanul și fisolgăbirul încă stau sub cercetare, o ascund însă sub cuvînt, că ar avea concediu de 4 luni. De fapt însă și ei sunt suspendați. — La Ischl (Austria) a fost arestat fostul secretar în ministerul unguresc de interne Petkó László, care a fugit anul trecut, după ce a furat din oficiu mari sume de bani. Strajnicii funcționari are și statul unguresc, n'ai ce zice!

Cas de moarte. Primim următorul anunț: Jalinicii subscrîși cu inima înfrântă de durere, aduc la cunoștință tuturor consângeniilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubitul lor tată, socru, moș și frate Ioan Iosof, paroch gr.-ort., asesor la scaunul protopresbiteral, după lungi și grele suferințe astăzi la 8 ore p. m., împărtășit fiind cu sfintele taine, a adormit în domnul în al 80-lea an al etății și în al 50-lea an al preoției sale. Rămășițele pămîntești ale neuitatului defunct să vor depune spre vecinica odihnă Sâmbătă în 19 Iulie v. la 11 ore a. m. în cimitirul bisericii gr.-ort. din loc. Tilișca, 16 Iulie v. 1897.

Daniil Iosof, Ioan Iosof, Dumitru Iosof, Dionisie Iosof, Maria Stănilă născ. Iosof, Paraschiva Frăcea născ. Iosof ca fiu și fiice, Ioan Stănilă, Savu Frăcea, Maria Iosof, Dorotea Iosof, Rița Iosof, Neaga Iosof ca gineri și cumnate dimpreună cu numărășii lor fi și fiice, ca nepoți și strănepoți.

— In Sibiu a răposat Marța trecută fruntașul negustor român Constantin Bugarschi, în vîrstă de 62 ani. Înmormântarea s'a făcut Joi.

Rusine! Ni-se scrie din comuna Mehală, lângă Timișoara, că a doua zi de Rusalii, cu prilejul rorei, la joc s'a făcut o adevărată batjocură. S'a jucat mai mult ungurește, decât românește. Ciardaș! ciardaș și ear' ciardaș, aşa cereau jucătorii unguriți. Fie le rușine, că poartă nume românesc!

Loc deschis. *)

Mulțumită.

Tinem să ne împlini o placută datorină, aducând și pe această cale adânc simțita mulțumită a „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”:

a) Onorabilei direcționi și stimabililor acționari ai „Institutului de credit și economii „Albina“ din Sibiu, pentru ajutorul de 100 fl., votat pentru Reuniunea noastră pro 1897 din cuota desdintă spre scopuri culturale și de binefacere;

b) onorabilei direcționi, cum și onorabilei adunări generale a „Cassei de păstrare din Seliște“, care a binevoită a trece amintita „Cassă de păstrare“ în sirul membrilor fundatori ai Reuniunii noastre cu taxa de 100 fl., solvabilă în 5 rate anuale.

Fie ca exemplul acestor instituții să afle mulți imitatori.

Sibiu, 22 Iulie n. 1897.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“.

În absența domnului președinte:

Dr. Aurel Broțe, V. Tordășianu,
membru în comitet. secretar.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

POSTA REDACTIEI.

T. T. în Pintic. Cererea și se împlineste, foaia merge. Ne vom bucura dacă vei împlini în anul viitor ceea-ce promisi. Mai scrie-ne căte ceva.

Abonent Nr. 6077. Nu avem cunoștință despre inventiunile ce întrebă, decât ceea-se s'a publicat, și nici n'am putut afla ceva nou. Ar fi bine să te adresezi la fiecare deosebit și să-i întrebă.

Abonent Nr. 9752. Ne sunt urîte și nouă cerete, dar de vină sunt aceia, cari le incep și aceia nu sunt aici la Sibiu. Scrie la foile, ce le pomenești, ceea-ce ne-ai scris nouă. Despre rugă publică.

B. A. în Comlouța. Am tot așteptat să ne mai scrii căte ceva din acele părți departăte. Scrie și vom publica.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Deposit general pentru Sibiu și jura.

Avis fumătorilor de țigarete!

Hârtia de țigarete

„CLUB“

este cea mai bună, mai fină, și totuși cea mai tare hârtie de țigarete.

Total liberă de glycerină.

Se poate căpăta pretutindenea.

În pachet patentă costă 3 cr.

În pachet comun „Club exquisit“ 2 cr.

N.B. Din aceași hârtie se prepară și plăcuțele tuburi pentru țigarete.

O șatulă cu 100 de tuburi costă 18 cr.

La vînzări în mare și mai ales trăcantilor să dă mare rabat.

Marca de apărare e:

Un domn cu ochelari, fumând țigareta.

Deposit general pentru Sibiu și jura

(vînzare în mic și mare) la 16

Librăria societății pe acțiuni

„Tipografia“,

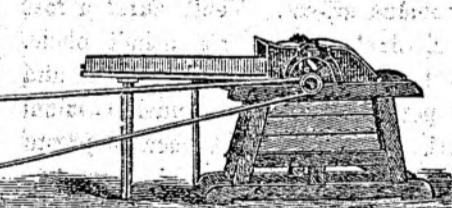
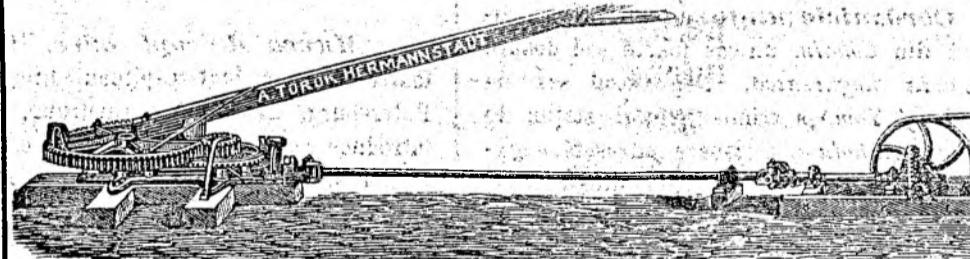
Sibiu, strada Poplăci Nr. 15.

Deposit general pentru Sibiu și jura.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Întemeiată la anul 1857.

Reparaturi în grabă, bine și ieftin.

Andreiu Török
fabrică de mașini agricole, SIBIU, strada Dumbrava nr. 1,

recomandă stimaților domni economi fabricatele sale bine cunoscute în țară și străinătate și de multe-ori premiate.

Mașini de imblătit (trierat) de mână, cu virtej (gepel), cu scuturătoare de paie și cu sită, cu dungi de fer și cu curele, ciuri de sortat în 4 deosebite mărimi, triere, mașini de ales și de sortat grâu, tot felul de pluguri, mașini de tăiat paie, teascuri pentru oleiu, struguri și de poame, sfârmători de cucuruz, greble, grape, pumpe de apă pentru afunzimi până la 20 metri, moară pentru păsat, etc. etc.

COASE

sub garanță pentru fiecare tinută. — Lungime 70—90 cm. 1 bucătă 90 cr.

Mare magazin de nicovale, foi, mașini pentru șiroafe, spoi tot felul de alte instrumente și uelte de lipsă făurărilor și lăcătarilor.

Lista prețurilor ilustrată, gratis și franco.

Prețuri ieftine, serviciu solid.

Un băiat

cu creștere bună se primește ca „învățăcel” în frânzelăria lui

Stefan Moga,

strada Trenului nr. 4 în Sibiu.

[1631] 5—6

Szám 1226—1897.
tkvi.

[1696] 1—1

Árverési hirdetmény.

A topánfalvi kir. járásbiróság mint te-lekönnyvi hatóság által közzétételik, hogy Bur-tán George Clocean bisztrai lakós végrehajtásnak, Caldean George lui Gavrilă bisztrai lakós végrehajtást szervedő elleni 40 frt s jár. végrehajtási ügyében ezen követelés és jár. valamint a 2609/96. tkvi szám alatt bekebelezett 20 frt 31 kr. behajtása végett is a topánf. lvi kir. jbiróság területéhez tartozó és végrehajtást szervedő kizáro'agos tkvi tulajdonát képező következő ingatlanokra.

A bisztrai 1357. sz. tjkvben A + 1 hrszám 2257. 2258. 2259. hrszám 27 frt. A + 2. rsz. 2263. 2265. hrsz. 50 frt. A + 3. rszám 2440. hrsz. 57 frt. A + 4. rsz. 2450. hrsz. 15 frt. A + 5. rsz. 2466. 2470. 2471. 2473. 2475. hrsz. házas telekre 181 frt.

A bisztrai 1455. sz. tjkvben A + 3545. 3546. 3547. hrsz. 12 frt.

A bisztrai 1456. sz. tjkvben A + 1. rsz. 3580. és 3624. hrsz. 14 frt, kikiáltási árban még pedig az 1881. évi LX. t-cz. 156. §-a alapján ez utóbbi ingatlanainak Kaletean Rafila férj. Busztánt és Selage Petrustz lui Gavrilă illett $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{3}$ részeire is, továbbá a bisztrai 1175. sz. tjkvben. A + 1. rsz. 1561. hrsz. egész ingatlanra 10 frt kikiáltási árban a birói végrehajtási árverés elrendeltetik s hogy ezen ingatlanok és tartozékaik, még pedig a bisztrai 1175. sz. tjkvben említett ingatlan Jank Juon, Jack Avram és Mitron Nikulae csatlakoztatott végrehajtatók a C. 1. alaki 300 frt és illetve a C. 2. alatti 100 frt s járulékaiból álló követelések erejéig illetve ezen végrehajtatók ki-vánságára is Bisztra községen a község há-zánál megtartandó nyilvános birói árverésen 1897. évi október hónapban d. e. 10 órakor a becsáron alól is a becsár 10%-ának a birói kiküldöt kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vétel árnak felét 30 nap alatt, másik felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 45 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a topán-falvi kir. adóhivatalnál mint birói letéti hiva-talnál a 39425/1881. I. M. sz. r. értelmében lefizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál és Bisztra község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a bisztrai 1175. 1357. 1455. és 1456. sz. tjkvben feljegyzettetik.

Ellenben a bisztra 236. sz. tjkv. A + 1—3 rsz. 9. 10. 15. 16. 17. hrszámú ingatlanokra vonatkozó részében az árverési kérélem elutasítottak, mert ezen ingatlanra az árverés 1140/96 tkvi szám alatt 1897. május 17-ére kérelmező javára is kitüzetett.

Az árverés kérési költség 6 frt 5 krban alapítottak meg.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Topánfalván, 1897. május 10-én.

Nemes,

kir. jbiró.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se afă de vânzare:

Tabloul condamnatilor

in

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Str. Măcelarilor nr. 20.

Strada Baier nr. 1.

Edificiul „Albinei”.

vânzare în mare și mic.

Toate articolele aparținătoare sferei de băcănie, delicatessen, candite și bumbacuri se pot procura cu prețurile cele mai moderate și în calitatea cea mai bună, la societatea „Concordia”.

Prăvălia noastră arangiată după recerințele moderne, numeroasele loca-lități ce ne stau la dispoziție, precum și importul direct de mărfuri ne pun în plăcuta poziție de a corăspunde tuturor așteptărilor.

În special recomandăm Onor. public următoarele articole: Cafea, proaspătă de diferite soiuri, Zăhar Raff. I-a, Stafide, Migdale, Mazere, Linte, Orez, Piper, Cuișoare, Sofran francez, Thee, făină de totii numerii, Orange, Masline, Icre negre și roșii, Șuncă, Salamă, Pești marinați (Aalfisch, heringi, ruși), brânze proaspete; Liiqueuri (E. Lichtwitz & Co.) Rum, Cognac.

Vinars curat de drojdii. — Vinars curat de prune.

Oțet de vin veritabil.

Vinuri curate și tot felul de ape minerale.

Fructe sudice, Oleiuri, Lumini, Săpunuri, Petroleu etc.

diferite semințe agronomice plombate și scutite de rocoină cu prețuri foarte favorabile.

Din despărțemantul de textile recomandăm următoarele: Bumbacuri de țesut, Bumbacuri franțozești veritabile (marca D. M. & C.) albe și de diferite colori, Păr, (Haras) bercă, mătăsuri de cusut în diferite colori, etc.

Așteptând numeroasele comande ale M. O. public și promițând serviciu prompt, semnăm cu toată stima

„Concordia”

societate comercială pe acții.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” în SIBIU.

fundată în anul 1868

[1482] 8 - 30

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și explozie clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de cumpă, mobilii etc.

b) pe viață omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1893 fl. 989,031.85	în a. 1870—1893 fl. 808,118.60
în a. 1894 " 56,333.20	în a. 1894 " 59,659.—
în a. 1895 " 50,463.35	în a. 1895 " 66,862.11
în a. 1896 " 61,925.11	în a. 1896 " 81,784.—
Suma fl. 1.157,753.51	
Suma fl. 1.016,423.71	

2,174.177 fl. 22 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 999.950 fl. 23 cr.

Prospective și formulare să dău gratis.

Deslușiri să dă și oferte de asigurări să primește prin Direcțione în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnante.

Szám 39—1897.

[1694] 1—1

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A topánfalvi kir. jibiróság mint tkvi hatóság által közzétételik, hogy Buzgár Iuon csertési végrehajtónak, Csertési Mark Nikulae hagyatéka Dr. Preda Vazul ügyvéd ügygondnok által képviselt végrehajtást szenvedő elleni 24 frt 47 kr. s járulekaiból álló követelése behajtása végett a topánfalvi kir. jibiróság területéhez tartozó és $\frac{1}{4}$ részben végrehajtást szenvedő, $\frac{3}{4}$ részben pedig Mark Ana szül. Cothisel tkvi tulajdonát képező a csertési 62. sz. tjkvben A + 2 rsz. 3685. 3691. 3699. 3700. 3701. 3702. 3704/1 hsz. ingatlatra az 1881. LX. t. cz. 156. §-a pontja alapján egészben 475 frt kikiáltási árban tartozékaival együt Csertés községen a községházánál megtartandó nyilvános birói árverésen 1897. évi október 14-én d. e. 10 órakor a becsáron alót is a becsár 10%-ának birói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vétel árnak felét 30 nap alatt, másik felét az árverés jogere emelkedésétől számítandó 45 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együt a topánfalvi tkvi adóhivatalnál mint birói letéti hivatalnál a 39425/881 I. M. sz. r. értelmezben lefizeti.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál és Csertés község előjároságánál tekinthetők meg.

Az árverés kérési költség 9 frt 15 krban állapítottak meg.

Az elrendelt árverés a csertési 62. sz. tjkvben feljegyeztetik.

A kir. jibiróság mint tkvi hatóság.

Topánfalván, 1897. április 12. én.

Muntean,
kir. albiró.

Szám 587—1897.

[1695] 1—1

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A topánfalvi kir. jibiróság mint tkvi hatóság által közzé tették, hogy Dr. Chirtop Zosim ügyvéd, által képviselt Aranyosi József csertési gör. kat. lekész végrehajtónak Zsurzs Alutza J. Dumitru Jér. Chichidea, Josifné csertési lakós végrehajtást szenvedő elleni 70 frt s járulekaiól által követelésének behajtása végett a topánfalvi kir. jibiróság területéhez tartozó és az albáki 995. sz. tjkvben A + 1. rszám 11420/2. 11421. 11422. 11423. 11424. hsz. alatt $\frac{1}{8}$ -d részben végrehajtást szenvedő tulajdonául felvett ingatlant és pedig az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a pontja alapján a Toader. Iuon I. Ilia. Todea Dumitru Gaičáné szül. Toder Rafila, Toder Gavrilané I. Szimion szül. Toder Gafia, kiskorú Toder Ana Iu Iszpádz, kiskorú Toder Nikulae Iu Iszpász jutlákára is tehát az egészre 344 frt kikárási árban a birói árve és elrendeltetik és ezen ingatlak a C. 1—2. alatt a 4757/93. tkvi végzés folytán övv. Toder Iszpászné. Toder Santiona és Zsurzs Dumitru Cistonea javára bekebelezve lévő haszonélvezeti jogok épssében tartásával és tartozék ikkal együtt Álbak községen a községházánál megtartandó nyilvános birói árverésen 1897. évi október hó 25-én d. e. 10 órakor a becsáron alót is a becsár 10%-ának a birói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vétel árnak felét 30 nap alatt, másik felét az árverés jogere emelkedésétől számítandó 45 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együt a topánfalvi kir. adóhivatalnál, mint birói letéti hivatalnál a 39425/881 I. M. sz. rendelet értelmezben lefizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál és Álbak község előjároságánál tekinthetők meg.

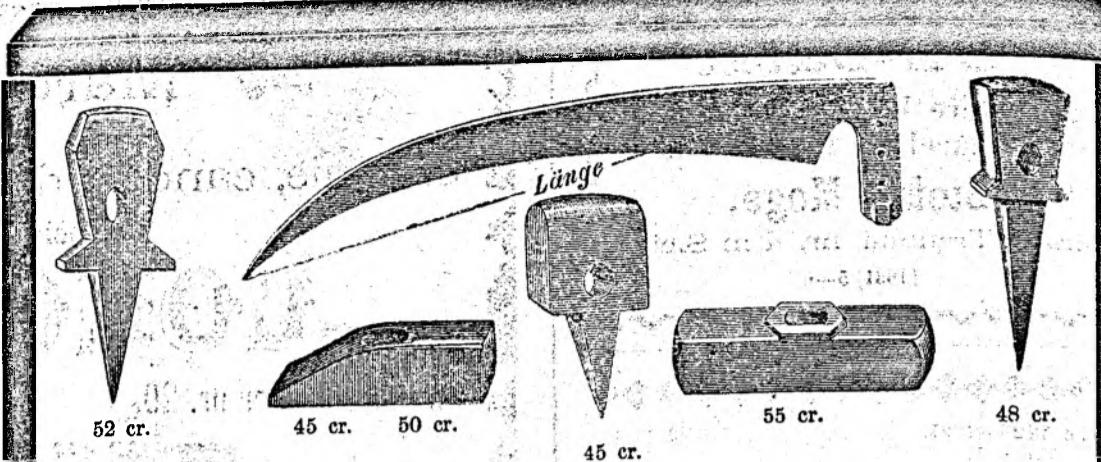
Az árverés kérési költség 5 frt 5 krban állapított meg.

Az elrendelt árverés az albáki 995. sz. tjkvben feljegyeztetik.

A kir. jibiróság mint tkvi hatóság.

Topánfalván, 1897. április 16. én.

Nemes,
kir. jibiró.

Coase și unelte de bătut coasele

sub garanție pentru fiecare ținută.

Semnul
C. F. J.**COASE**Semnul
C. F. J.

lungime 70 75 80 85 90 cm.

1 bucată — .80 — .80 — .80 1.— 1.—

Din cele bătute costă bucata cu 10 cr. mai mult. Prețurile uneltelelor de bătut coasele sunt alăturate la figuri.

Coasele și uneltele de bătut, care sunt necorespunzătoare să iau îndărăt, respective să schimbă, chiar și dacă au fost folosite.

Carol F. Jickeli, Sibiu.

La cumpărare de 10 bucăți de coase, o coasă se dă gratis. În un pachet de 5 chlg. măsurat lungimii coaselor, 6—8 bucăți, pentru care portul postal dimpreună cu timbrul de frachă și provisiunea este 27 cr. în depărtarea zonei prime, 42 cr. în toate celealte zone.

Fier în rugi din Hunedoara (Kudsir)

depou bogat asortat.

[1418] 8—

IULIU ERŐS,

str. Cisnădiei 3. SIBIU. str. Cisnădiei 3.

Edificiul băncii „Transilvania“.

Cel mai ieftin isvor de procurare, cel mai mare deposit în toate soiurile. Oroloage, lanțuri de oroloage, giuviare, obiecte de aur și argint, cercei, inele, brătare, lanțuri de gât, broșuri, brătare cu orologiu, garnituri și decoruri de masă în aur și argint curat. [1151] 14—38

Obiecte optice! — Atelier bun de orologer.

Comandele din afară se execută prompt și conștientios.

„VICTORIA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACTII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Înființată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000. Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primeste depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Directiunea institutului.

[362] 16—38